

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

20253 *LLEI 32/2003, de 3 de novembre, general de telecomunicacions.* («BOE» 264, de 4-11-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, va instaurar un règim plenament liberalitzat en la prestació de serveis i l'establiment i l'explotació de xarxes de telecomunicacions, i va obrir el sector a la lliure competència entre operadors. El marc normatiu que s'hi estableix ha demostrat una eficàcia que ha permès que al nostre país hagi sorgit una multiplicitat d'operadors per als diferents serveis, que redunda en una capacitat d'elecció més gran pels usuaris, i l'aparició d'un important sector de les telecomunicacions, fet que, al seu torn, ha proporcionat les infraestructures i condicions idònies per fomentar el desenvolupament de la societat de la informació, mitjançant la seva convergència amb el sector audiovisual i el dels serveis telemàtics, a l'entorn de la implantació d'Internet.

Conscient dels importants èxits obtinguts, la Unió Europea ha adreçat els seus esforços a consolidar el marc harmonitzat de lliure competència en les telecomunicacions assolit als seus estats membres. Aquest esforç ha desembocat en l'aprovació d'un nou marc regulador de les comunicacions electròniques, compost per diverses disposicions comunitàries. Es tracta de la Directiva 2002/21/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa a un marc regulador comú de les xarxes i els serveis de comunicacions electròniques; la Directiva 2002/20/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa a l'autorització de xarxes i serveis de comunicacions electròniques; la Directiva 2002/22/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa al servei universal i els drets dels usuaris en relació amb les xarxes i els serveis de comunicacions electròniques; la Directiva 2002/19/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa a l'accés a les xarxes de comunicacions electròniques i recursos associats, i a la seva interconnexió; la Directiva 2002/58/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 12 de juliol de 2002, relativa al tractament de les dades personals i a la protecció de la intimitat al sector de les comunicacions electròniques; la Directiva 2002/77/CE, de

la Comissió, de 16 de setembre de 2002, relativa a la competència als mercats de xarxes i serveis de comunicacions electròniques; i, finalment, la Decisió núm. 676/2002/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, sobre un marc regulador de la política de l'espectre radioelèctric a la Comunitat Europea. Mitjançant aquesta Llei es transposen les directives esmentades. Cal assenyalar que la Directiva 2002/58/CE es transposa en la mesura que afecta les xarxes i els serveis de comunicacions electròniques.

La nova regulació comunitària suposa un aprofundiment en els principis ja consagrats en la normativa anterior, basats en un règim de lliure competència, la introducció de mecanismes correctors que garanteixin l'aparició i la viabilitat d'operadors diferents dels titulars de l'antic monopoli, la protecció dels drets dels usuaris, la mínima intervenció de l'Administració al sector, el respecte de l'autonomia de les parts en les relacions entre operadors i la supervisió administrativa dels aspectes relacionats amb el servei públic, el domini públic i la defensa de la competència.

Aquesta Llei, junt amb el seu necessari desplegament reglamentari, incorpora a l'ordenament jurídic espanyol el contingut de la normativa comunitària esmentada, i respecta plenament els principis que s'hi recullen, encara que l'adapta a les peculiaritats pròpies del dret i la situació econòmica i social del nostre país. Això últim, a més, propiciat per l'instrument jurídic formal en què es plasma la regulació comunitària, això és, la Directiva, que permet que els estats membres elegeixin la via idònia per incorporar a cada país la regulació harmonitzada.

Ha estat un criteri inspirador d'aquest text legal una simplificació de la regulació que hi conté. D'aquesta manera, es pretén l'existència d'una norma legal que garanteixi els principis bàsics ja exposats, però que, alhora, aporti la necessària flexibilitat per a un text amb vocació de permanència.

II

Cal destacar els aspectes següents de la nova regulació.

En primer lloc, es dirigeix a regular exclusivament el sector de les telecomunicacions, en exercici de la competència exclusiva de l'Estat que preveu l'article 149.1.21a de la Constitució. La Llei exclou expressament de la regulació els continguts difosos a través de mitjans audiovisuals, que constitueixen part del règim dels mitjans de comunicació social, i que es caracteritzen per ser transmesos en un sol sentit de forma simultània a una multiplicitat d'usuaris. Igualment s'exclou de la regulació la prestació de serveis sobre les xarxes de telecomunicacions que no consisteixin principalment en el transport de senyals a través de les xarxes esmentades. Aquests últims són objecte de regulació en la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic. Això no obstant, les xarxes utilitzades com a suport dels serveis de radiodifusió sonora i televisiva, les xarxes de televisió per cable i els recursos asso-

ciats, com a part integrant de les comunicacions electròniques, estan subjectes al que estableix aquesta Llei.

El conjunt de directives esmentades té per objecte la regulació de les comunicacions electròniques. El concepte de «comunicacions electròniques» té un àmbit més restringit que el de «telecomunicacions». En efecte, en regular les comunicacions electròniques, les directives es refereixen a àmbits concrets de les telecomunicacions, com serien, entre altres, l'habilitació per actuar com a operador en aquest sector, els drets i les obligacions dels operadors, les obligacions en matèria d'interconnexió i accés, la necessitat de garantir unes prestacions mínimes sota l'epígraf del servei universal i els drets dels usuaris.

Tanmateix, com es pot advertir fàcilment, les directives no aborden determinats temes que estan dins del règim de les telecomunicacions, com podrien ser els requisits per a l'avaluació de la conformitat i posada al mercat dels aparells de telecomunicacions. I per això el terme «telecomunicacions» es manté en la rúbrica de la Llei, i així és com el seu articulat distingeix entre els casos en què s'estan regulant aspectes relatius al règim de les comunicacions electròniques i els que no s'inclouen en aquest epígraf, tots aquests, això sí, sota el denominador comú de les telecomunicacions.

Com a conseqüència, tota la regulació de les comunicacions electròniques s'entén inclosa en el concepte més ampli de telecomunicacions i, per tant, dictada per l'Estat en virtut de la seva atribució competencial exclusiva de l'article 149.1.21a de la Constitució.

S'avança en la liberalització de la prestació de serveis i la instal·lació i explotació de xarxes de comunicacions electròniques. En aquest sentit, complint amb el principi d'intervenció mínima, s'entén que l'habilitació per a l'esmentada prestació i explotació a tercers és concedida amb caràcter general i immediat per la Llei. Només és requisit previ la notificació a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions per iniciar la prestació del servei. Així doncs, desapareixen les figures de les autoritzacions i llicències que preveu la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, com a títols habilitants individualitzats de què era titular cada operador per a la prestació de cada xarxa o servei.

Es reforcen les competències i facultats de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en relació amb la supervisió i regulació dels mercats. Es preveu un sistema que guanya en flexibilitat, mitjançant el qual aquest organisme ha de fer anàlisis periòdiques dels diferents mercats de referència, i detectar els que no s'estiguin desenvolupant en un context de competència efectiva i imposar, en aquest cas, obligacions específiques als operadors amb poder significatiu al mercat. També és nou el canvi en la definició d'aquest tipus d'operadors, que passa d'un concepte «formal», això és, basat en la superació d'una determinada quota de mercat, a un de «material», més proper al tradicional dret de la competència, és a dir, basat en la posició de força de l'operador que li permet actuar amb independència dels seus competidors o dels consumidors que siguin persones físiques i usuaris.

En relació amb la garantia dels drets dels usuaris, la Llei recull l'ampliació de les prestacions, que, com a mínim essencial, s'han de garantir a tots els ciutadans, sota la denominació de «servei universal». S'hi inclou l'accés funcional a Internet, ja incorporat anticipadament per la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, i la possibilitat que s'ofereixin opcions tarifàries especials que permetin un major control de la despesa pels usuaris. A més, s'amplia el catàleg de drets dels consumidors que siguin persones físiques i usuaris reconeguts amb rang legal.

La regulació de l'ocupació del domini públic o la propietat privada per a la instal·lació de xarxes pretén establir

uns criteris generals, que han de ser respectats per les administracions públiques titulars del domini públic. D'aquesta manera, es reconeixen drets d'ocupació a tots els operadors que practiquin la notificació a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en la mesura que sigui necessari per a la instal·lació de les seves xarxes, alhora que es detallen els principis bàsics que garanteixin l'exercici de l'esmentat dret en condicions d'igualtat i transparència, amb independència de l'Administració o el titular del domini públic o la propietat privada.

Pel que fa al domini públic radioelèctric, s'incorporen la regulació i les tendències comunitàries en la matèria, això és, la garantia de l'ús eficient de l'espectre radioelèctric, com a principi superior que ha de guiar la planificació i l'assignació de freqüències per l'Administració i l'ús d'aquestes pels operadors. Així mateix, s'obre la possibilitat de la cessió de drets d'ús de l'espectre radioelèctric, en les condicions que es determinin reglamentàriament. En els casos en què les bandes de freqüències assignades a determinats serveis siguin insuficients per atendre la demanda dels operadors, es preveu convocar els procediments de licitació. Com a requisit essencial en la prestació de serveis mitjançant tecnologies que usin el domini públic radioelèctric, s'estableix el respecte als límits de les emissions radioelèctriques que estableix la normativa vigent.

La Llei també té com a objectiu l'establiment d'una sèrie de criteris que guii l'actuació en la imposició de taxes que afectin els serveis de telecomunicacions. Distingeix entre les taxes que responguin a la necessitat de compensar actuacions administratives, on la quantia s'ha de fixar en funció del seu cost, de les imposades sobre l'ús de recursos associats, com el domini públic, les freqüències o la numeració. En aquest últim cas es persegueix garantir-ne l'ús òptim, tenint en compte el valor del bé i la seva escassetat. Com a principis bàsics d'aquestes exaccions s'estableixen la transparència, la proporcionalitat i la seva justificació objectiva.

En la tipificació d'infraccions i la imposició de les sancions corresponents s'han reforçat les potestats administratives, com a necessari contrapunt a una simplificació més gran en les condicions per obtenir l'habilitació per prestar serveis. Amb això, el control «ex ante» que suposava l'obtenció d'una autorització individualitzada per a cada operador amb la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, se substitueix per un «ex post», mitjançant la possibilitat d'obtenir informació dels operadors, d'imposar mesures cautelars en el procediment sancionador o d'inhabilitar les empreses que cometin infraccions molt greus.

En les seves disposicions addicionals i transitòries, la Llei aborda alguns problemes derivats de la seva entrada en vigor o connexos amb aquesta regulació. Entre aquests, cal destacar l'adaptació automàtica prevista per als títols habilitadors anteriors a aquesta Llei, que l'ha de dur a terme la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

TÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte de la Llei.*

1. L'objecte d'aquesta Llei és la regulació de les telecomunicacions, que comprenen l'explotació de les xarxes i la prestació dels serveis de comunicacions electròniques i els recursos associats, de conformitat amb l'article 149.1.21a de la Constitució.

2. Queden exclosos de l'àmbit d'aquesta Llei el règim aplicable als continguts de caràcter audiovisual transmesos a través de les xarxes, així com el règim

bàsic dels mitjans de comunicació social de naturalesa audiovisual a què es refereix l'article 149.1.27a de la Constitució.

Així mateix, s'exclou de l'àmbit d'aquesta Llei la regulació dels serveis que subministren continguts transmesos mitjançant xarxes i serveis de comunicacions electròniques, de les activitats que consisteixen en l'exercici del control editorial sobre els continguts esmentats i els serveis de la Societat de la Informació, que regula la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, que no consisteixen, en la seva totalitat o principalment, en el transport de senyals a través de xarxes de comunicacions electròniques.

Article 2. Les telecomunicacions com a serveis d'interès general.

1. Les telecomunicacions són serveis d'interès general que es presten en règim de lliure competència.

2. Només tenen la consideració de servei públic o estan sotmesos a obligacions de servei públic els serveis que regulen l'article 4 i el títol III d'aquesta Llei.

La imposició d'obligacions de servei públic persegueix la consecució dels objectius que estableix l'article 3 d'aquesta Llei i pot recaure sobre els operadors que obtinguin drets d'ocupació del domini públic o de la propietat privada, de drets d'ús del domini públic radioelèctric, o que tinguin la condició d'operador amb poder signifi catiu en un determinat mercat de referència.

Article 3. Objectius i principis de la Llei.

Els objectius i principis d'aquesta Llei són els següents:

a) Fomentar la competència efectiva als mercats de telecomunicacions i, en particular, l'explotació de les xarxes i la prestació dels serveis de comunicacions electròniques i el subministrament dels recursos que hi estan associats. Tot això promovent una inversió eficient en matèria d'infraestructures i fomentant la innovació.

b) Garantir el compliment d'aquestes condicions i de les obligacions de servei públic en l'explotació de xarxes i la prestació de serveis de comunicacions electròniques, en especial les de servei universal.

c) Promoure el desenvolupament del sector de les telecomunicacions, així com la utilització dels nous serveis i el desplegament de xarxes, i l'accés a aquestes, en condicions d'igualtat, i impulsar la cohesió territorial, econòmica i social.

d) Fer possible l'ús eficaç dels recursos limitats de telecomunicacions, com la numeració i l'espectre radioelèctric, i l'adequada protecció d'aquest últim, i l'accés als drets d'ocupació de la propietat pública i privada.

e) Defensar els interessos dels usuaris, assegurant el seu dret a l'accés als serveis de comunicacions electròniques en condicions adequades d'elecció, preu i qualitat, i salvaguardar, en la prestació d'aquests, la vigència dels imperatius constitucionals, en particular, el de no-discriminació, el del respecte als drets a l'honor, a la intimitat, a la protecció de les dades personals i al secret en les comunicacions, el de la protecció a la joventut i a la infantesa i la satisfacció de les necessitats dels grups amb necessitats especials, com ara les persones amb discapacitat. A aquests efectes, es poden imposar obligacions als prestadors dels serveis per a la garantia dels drets esmentats.

f) Fomentar, en la mesura que sigui possible, la neutralitat tecnològica en la regulació.

g) Promoure el desenvolupament de la indústria de productes i serveis de telecomunicacions.

h) Contribuir al desenvolupament del mercat interior de serveis de comunicacions electròniques a la Unió Europea.

Article 4. Serveis de telecomunicacions per a la defensa nacional i la protecció civil.

1. Les xarxes, els serveis, les instal·lacions i els equips de telecomunicacions que duguin a terme activitats essencials per a la defensa nacional integren els mitjans que hi estan destinats, es reserven a l'Estat i es regeixen per la seva normativa específica.

2. El Ministeri de Ciència i Tecnologia és l'òrgan de l'Administració General de l'Estat amb competència, de conformitat amb la legislació específica sobre la matèria i el que estableix aquesta Llei, per executar, en la mesura que l'afecti, la política de defensa nacional al sector de les telecomunicacions, amb la coordinació adequada amb el Ministeri de Defensa i seguint els criteris fixats per aquest.

En el marc de les funcions relacionades amb la defensa civil, correspon al Ministeri de Ciència i Tecnologia estudiar, planejar, programar, proposar i executar totes les mesures que es relacionin amb la seva aportació a la defensa nacional en l'àmbit de les telecomunicacions.

A aquests efectes, els ministeris de Defensa i de Ciència i Tecnologia han de coordinar la planificació del sistema de telecomunicacions de les Forces Armades, a fi d'assegurar, en la mesura que sigui possible, la seva compatibilitat amb els serveis civils. Així mateix han d'elaborar els programes de coordinació tecnològica necessaris que facilitin l'harmonització, l'homologació i la utilització, conjunta o indistinta dels mitjans, sistemes i xarxes civils i militars en l'àmbit de les telecomunicacions. Per a l'estudi i informe d'aquestes matèries, s'han de constituir els òrgans interministerials que es considerin adequats, amb la composició i competència que es determinin reglamentàriament.

3. En els àmbits de la seguretat pública i de la protecció civil, en la seva relació específica amb l'ús de les telecomunicacions, el Ministeri de Ciència i Tecnologia ha de cooperar amb el Ministeri de l'Interior i amb els òrgans responsables de les comunitats autònomes amb competències sobre les esmentades matèries.

4. Els béns mobles o immobles vinculats als centres, establiments i dependències afectes a l'explotació de les xarxes i a la prestació dels serveis de telecomunicacions han de tenir les mesures i els sistemes de seguretat, vigilància, difusió d'informació, prevenció de riscos i protecció que determini el Govern, a proposta dels ministeris de Defensa, de l'Interior o de Ciència i Tecnologia, dins l'àmbit de les seves competències. Aquestes mesures i sistemes han d'estar disponibles en les situacions de normalitat o en les de crisi, així com en els casos que preveuen la Llei orgànica 4/1981, d'1 de juny, reguladora dels estats d'alarma, excepció i setge, i la Llei 2/1985, de 21 de gener, de protecció civil.

5. El Govern, amb caràcter excepcional i transitori, pot acordar l'assumpció per l'Administració General de l'Estat de la gestió directa de determinats serveis o de l'explotació de determinades xarxes de comunicacions electròniques, d'acord amb el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny, per garantir la seguretat pública i la defensa nacional. Així mateix, en el cas d'incompliment de les obligacions de servei públic a les quals es refereix el títol III d'aquesta Llei, el Govern, amb l'informe preceptiu previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, i igualment amb caràcter excepcional i transitori, pot acordar l'assumpció per l'Administració General de l'Estat de la gestió directa dels corresponents serveis o de l'explotació de les xarxes corresponents. En aquest últim cas, amb les mateixes condicions, pot intervenir la prestació dels serveis de comunicacions electròniques.

Els acords d'assumpció de la gestió directa del servei i d'intervenció d'aquest o els d'intervenir o explotar les xarxes als quals es refereix el paràgraf anterior els ha d'adoptar el Govern per iniciativa pròpia o a instància d'una Administració pública territorial. En aquest últim cas cal que l'Administració pública territorial tingui competències en matèria de seguretat o per a la prestació dels serveis públics afectats per l'anormal funcionament del servei o de la xarxa de comunicacions electròniques. En el cas que el procediment s'iniciï a instància d'una Administració diferent de la de l'Estat, aquella ha de tenir la consideració d'interessada i pot evacuar informe amb caràcter previ a la resolució final.

6. La regulació que conté aquesta Llei s'entén sense perjudici del que preveu la normativa específica sobre telecomunicacions relacionades amb la seguretat pública i la defensa nacional.

TÍTOL II

Explotació de xarxes i prestació de serveis de comunicacions electròniques en règim de lliure competència

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 5. *Principis aplicables.*

1. L'explotació de les xarxes i la prestació dels serveis de comunicacions electròniques s'ha de fer en règim de lliure competència sense més limitacions que les que estableix aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.

2. L'adquisició dels drets d'ús de domini públic radioelèctric, d'ocupació del domini públic o de la propietat privada i dels recursos de numeració necessaris per a l'explotació de xarxes i per a la prestació de serveis de comunicacions electròniques s'ha de fer de conformitat amb el que disposa la seva normativa específica.

Article 6. *Requisits exigibles per a l'explotació de les xarxes i la prestació dels serveis de comunicacions electròniques.*

1. Poden explotar xarxes i prestar serveis de comunicacions electròniques a tercers les persones físiques o jurídiques nacionals d'un Estat membre de la Unió Europea o amb una altra nacionalitat, quan, en el segon cas, així estigui previst en els acords internacionals que vinculin el Regne d'Espanya. Per a la resta de persones físiques o jurídiques, el Govern pot autoritzar excepcions de caràcter general o particular a la regla anterior.

En tot cas, les persones físiques o jurídiques que explotin xarxes o prestin serveis de comunicacions electròniques a tercers han de designar una persona responsable a efecte de notificacions domiciliada a Espanya, sense perjudici del que puguin preveure els acords internacionals.

2. Els interessats en l'explotació d'una determinada xarxa o en la prestació d'un determinat servei de comunicacions electròniques, abans de l'inici de l'activitat, han de notificar-ho fefaentment a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en els termes que es determinin mitjançant un reial decret, i s'han de sotmetre a les condicions previstes per a l'exercici de l'activitat que pretenguin fer. Queden exempts d'aquesta obligació els qui explotin xarxes i prestin serveis de comunicacions electròniques en règim d'autoprestació.

3. Quan la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions constati que la notificació no compleix els requisits que estableix l'apartat anterior, ha de dictar una resolució motivada en un termini màxim de 15 dies, i no tenir aquella per realitzada.

Article 7. *Registre d'operadors.*

Es crea, dependent de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, el Registre d'operadors. Aquest registre és de caràcter públic i la seva regulació s'ha de fer per reial decret. S'hi han d'inscriure les dades relatives a les persones físiques o jurídiques que hagin notificat la seva intenció d'explotar xarxes o prestar serveis de comunicacions electròniques, les condicions per desenvolupar l'activitat i les seves modificacions.

Article 8. *Condicions per a la prestació de serveis o l'explotació de xarxes de comunicacions electròniques.*

1. L'explotació de les xarxes i la prestació dels serveis de comunicacions electròniques s'han de subjectar a les condicions que preveuen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament, entre les quals s'hi ha d'incloure les de salvaguarda dels drets dels usuaris finals.

2. D'acord amb els principis d'objectivitat i de proporcionalitat, el Govern pot modificar les condicions imposades amb l'audiència prèvia dels interessats, del Consell de Consumidors i Usuaris i, si s'escau, de les associacions més representatives dels usuaris restants, i l'informe de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. La modificació s'ha de fer mitjançant un reial decret, que ha d'establir un termini perquè els operadors s'hi adaptin.

3. Les entitats públiques o privades que, d'acord amb la legislació vigent, tinguin drets especials o exclusius per a la prestació de serveis en un altre sector econòmic i que explotin xarxes públiques o prestin serveis de comunicacions electròniques disponibles al públic han de portar comptes separats i auditats per a les seves activitats de comunicacions electròniques, o establir una separació estructural per a les activitats associades amb l'explotació de xarxes o la prestació de serveis de comunicacions electròniques. Mitjançant un reial decret es pot establir l'exempció d'aquesta obligació per a les entitats el volum de negocis anual de les quals en activitats associades amb les xarxes o serveis de comunicacions electròniques sigui inferior a 50 milions d'euros.

4. L'explotació de xarxes o la prestació de serveis de comunicacions electròniques per les administracions públiques, directament o a través de societats en el capital de les quals participin majoritàriament, s'ha d'ajustar al que disposen aquesta Llei i les normes de desplegament i s'ha de fer amb la separació de comptes pertinent i d'acord amb els principis de neutralitat, transparència i no-discriminació. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions pot imposar condicions especials que garanteixin la no-distorsió de la lliure competència.

Article 9. *Obligacions de subministrament d'informació.*

1. Les autoritats nacionals de reglamentació, en l'àmbit de la seva actuació, poden requerir les persones físiques o jurídiques que explotin xarxes o prestin serveis de comunicacions electròniques, la informació necessària per al compliment d'alguna de les finalitats següents:

- Comprovar el compliment de les obligacions que resultin dels drets d'ús del domini públic radioelèctric, de la numeració o de l'ocupació del domini públic o de la propietat privada.
- Satisfer necessitats estadístiques o d'anàlisi.

- c) Avaluar la procedència de les sol·licituds de drets d'ús del domini públic radioelèctric i de la numeració.
- d) La publicació de síntesis comparatives sobre preus i qualitat dels serveis, en interès dels usuaris.
- e) Elaborar anàlisis que permetin la definició dels mercats de referència, la determinació dels operadors encarregats de prestar el servei universal i l'establiment de condicions específiques als operadors amb poder significatiu de mercat en aquells.
- f) Complir els requeriments que imposi l'ordenament jurídic.
- g) Comprovar el compliment de la resta d'obligacions nascudes d'aquesta Llei.

Aquesta informació, excepte aquella a la qual es refereix el paràgraf c), no es pot exigir abans de l'inici de l'activitat i s'ha de subministrar en el termini que s'estableixi en cada requeriment, ateses les circumstàncies del cas. Les autoritats nacionals de reglamentació han de garantir la confidencialitat de la informació subministrada que pugui afectar el secret comercial o industrial.

2. Les sol·licituds d'informació que es facin de conformitat amb l'apartat anterior han de ser motivades i proporcionades al fi perseguit.

CAPÍTOL II

Mercats de referència i operadors amb poder significatiu al mercat

Article 10. *Mercats de referència i operadors amb poder significatiu al mercat.*

1. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, tenint en compte les directrius de la Comissió Europea per a l'anàlisi de mercats i determinació d'operadors amb pes significatiu al mercat, així com la Recomanació de Mercats Rellevants, defineix, mitjançant una resolució publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat», els mercats de referència relatius a xarxes i serveis de comunicacions electròniques, entre els quals s'inclouen els corresponents mercats de referència a l'engròs i a la menuda, i l'àmbit geogràfic d'aquests, les característiques dels quals poden justificar la imposició d'obligacions específiques.

2. Així mateix, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de dur a terme, com a mínim cada dos anys, una anàlisi d'aquests mercats, tenint en compte les directrius que estableix la Comissió Europea. Aquesta anàlisi s'ha de fer amb l'informe previ del Servei de Defensa de la Competència.

3. L'anàlisi a què es refereix l'apartat anterior té com a finalitat determinar si els diferents mercats de referència es desenvolupen en un entorn de competència efectiva. En cas contrari, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha d'identificar i fer públics l'operador o els operadors que tenen un poder significatiu a cada mercat considerat.

Quan un operador o operadors, individualment o conjuntament, tinguin poder significatiu en un mercat de referència, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions pot declarar que també el tenen en un altre mercat de referència estretament relacionat amb l'anterior quan els vincles entre ambdós siguin tals que resulti possible fer que el poder que es té en un mercat produeixi repercussions en l'altre, i reforçar d'aquesta manera el poder al mercat de l'operador.

4. En els mercats en què es constati la inexistència d'un entorn de competència efectiva, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions pot imposar, mantenir o modificar determinades obligacions específiques als operadors que, de conformitat amb l'apartat anterior,

hagin estat identificats com a operadors amb poder significatiu en els mercats esmentats. En la imposició de les esmentades obligacions s'atorga preferència a les mesures en matèria d'accés, interconnexió, selecció i preselecció davant d'altres amb una incidència més gran a la lliure competència.

Les obligacions específiques a què es refereixen els paràgrafs anteriors es basen en la naturalesa del problema identificat, són proporcionades i estan justificades en el compliment dels objectius de l'article 3 d'aquesta Llei. Les esmentades obligacions s'han de mantenir en vigor durant el temps estrictament imprescindible.

A l'hora d'imposar obligacions específiques, s'han de prendre en consideració, si s'escau, les condicions peculiars presents en nous mercats en expansió, això és, mercats amb perspectives de creixement elevades i nivells reduïts de contractació pels usuaris i en els quals encara no s'ha assolit una estructura estable, per evitar que se'n limiti o se'n retardi el desenvolupament.

5. Als mercats en els quals es constati l'existència de competència efectiva, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de suprimir les obligacions específiques que, si s'escau, tinguin imposades els operadors per haver estat declarats amb poder significatiu en els mercats esmentats.

6. Reglamentàriament, el Govern ha d'establir les obligacions específiques per als mercats de referència que preveu aquest article, entre les quals s'inclouen les que recull l'article 13 d'aquesta Llei i les relatives als mercats a la menuda, així com les condicions per imposar-les, modificar-les o suprimir-les.

CAPÍTOL III

Accés a les xarxes i recursos associats i interconnexió

Article 11. *Principis generals aplicables a l'accés a les xarxes i als recursos associats i a la seva interconnexió.*

1. Aquest capítol i el seu desplegament reglamentari són aplicables a la interconnexió i als accessos a xarxes públiques de comunicacions electròniques i als seus recursos associats, llevat que el beneficiari de l'accés sigui un usuari final.

2. Els operadors de xarxes públiques de comunicacions electròniques tenen el dret i, quan ho sol·licitin altres operadors de xarxes públiques de comunicacions electròniques, l'obligació de negociar la interconnexió mútua a fi de prestar serveis de comunicacions electròniques disponibles al públic, per tal de garantir així la prestació de serveis i la seva interoperabilitat.

3. No hi ha d'haver restriccions que impedeixin que els operadors negociïn entre si acords d'accés o interconnexió. La persona física o jurídica habilitada per explotar xarxes o prestar serveis en un altre Estat membre de la Unió Europea que sol·liciti accés o interconnexió a Espanya no necessita dur a terme la notificació a la qual es refereix l'article 6 de la Llei, quan no exploti xarxes ni presti serveis de comunicacions electròniques al territori nacional.

4. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions pot intervenir en les relacions entre operadors, a petició de qualsevol de les parts implicades, o d'ofici quan estigui justificat, per tal de fomentar i garantir, si s'escau, l'adequació de l'accés, la interconnexió i la interoperabilitat dels serveis, així com la consecució dels objectius que estableix l'article 3. Així mateix, el Ministeri de Ciència i Tecnologia pot actuar, en l'àmbit de les seves competències, per aconseguir els objectius esmentats.

5. Les obligacions i condicions que s'imposin de conformitat amb aquest capítol són objectives, transparents, proporcionades i no discriminatòries.

6. Els operadors que obtinguin informació d'altres, en el procés de negociació d'acords d'accés o interconnexió, han de destinar aquesta informació exclusivament a les finalitats per a les quals els va ser facilitada i han de respectar en tot moment la confidencialitat de la informació transmesa o emmagatzemada, en especial respecte de tercers, inclosos altres departaments de la mateixa empresa, filials o associats.

Article 12. *Condicions aplicables a l'accés a les xarxes i recursos associats i a la seva interconnexió.*

1. Quan s'imposin obligacions a un operador de xarxes públiques de comunicacions electròniques perquè faciliti accés, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions pot establir determinades condicions tècniques o operatives a aquest operador o als beneficiaris d'aquest accés quan això sigui necessari per garantir el funcionament normal de la xarxa, tal com s'estableix reglamentàriament.

2. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en la mesura que sigui necessari garantir la possibilitat de connexió d'extrem a extrem, pot imposar obligacions als operadors que controlin l'accés als usuaris finals, inclosa, en casos justificats, l'obligació d'interconnectar les seves xarxes quan no ho hagin fet.

Article 13. *Obligacions aplicables als operadors amb poder significatiu en mercats de referència.*

1. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, de la manera i en les condicions que es determinin en desplegament de l'apartat 6 de l'article 10, als operadors que, de conformitat amb aquest article, hagin estat declarats amb poder significatiu al mercat, pot imposar-los obligacions en matèria de:

a) Transparència, en relació amb la interconnexió i l'accés, conforme a les quals els operadors han de fer públic un determinat tipus d'informació, com la relativa a comptabilitat, especificacions tècniques, característiques de les xarxes, condicions de subministrament i utilització, i preus. En particular, quan s'imposin obligacions de no-discriminació a un operador, se li pot exigir que publiqui una oferta de referència.

b) No-discriminació, que garanteix, en particular, que l'operador apliqui condicions equivalents en circumstàncies semblants a altres operadors que prestin serveis equivalents i proporcioni a tercers serveis i informació de la mateixa qualitat que els que proporcioni per als seus propis serveis o els de les seves filials o associats i en les mateixes condicions.

c) Separació de comptes, en el format i amb la metodologia que, si s'escau, s'especifiquin.

d) Accés a recursos específics de les xarxes i a la seva utilització.

e) Control de preus, com ara l'orientació dels preus en funció dels costos, i comptabilitat de costos, per evitar preus excessius o la compressió dels preus en detriment dels usuaris finals.

2. En circumstàncies excepcionals i degudament justificades, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, amb la submissió prèvia al mecanisme de consulta que preveu la disposició addicional vuitena, pot imposar obligacions relatives a l'accés o a la interconnexió que no es limitin a les matèries enumerades a l'apartat anterior, així com a operadors que no hagin estat declarats amb poder significatiu al mercat.

Article 14. *Resolució de conflictes.*

1. Dels conflictes en matèria d'obligacions d'interconnexió i accés derivades d'aquesta Llei i de les seves normes de desplegament ha de conèixer la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. Aquesta, amb l'audiència prèvia de les parts, ha de dictar resolució vinculant sobre els punts objecte del conflicte, en el termini màxim de quatre mesos a partir del moment en què es demani la seva intervenció, sense perjudici que es puguin adoptar mesures provisionals fins al moment en què es dicti la resolució definitiva.

2. En cas que es produeixi un conflicte transfronterer en el qual una de les parts estigui radicada en un altre Estat membre de la Unió Europea, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en cas que qualsevol de les parts així ho solliciti, ha de coordinar, en els termes que s'estableixin mitjançant un reial decret, els seus esforços per trobar una solució al conflicte amb l'altra o altres autoritats nacionals de reglamentació afectades.

Article 15. *Normes tècniques.*

La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en els acords d'accés i interconnexió, ha de fomentar l'ús de les normes o especificacions tècniques identificades en la relació que la Comissió Europea elabori a aquest efecte, que s'han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat» quan hagin estat declarades d'ús obligatori, per garantir la interoperabilitat dels serveis i per potenciar la llibertat d'elecció dels usuaris.

En absència de les normes esmentades, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de fomentar l'aplicació de les normes, especificacions o recomanacions que aprovin els organismes europeus o, en absència d'aquestes, els organismes internacionals de normalització.

CAPÍTOL IV

Numeració, adreçament i denominació

Article 16. *Principis generals.*

1. Per als serveis de comunicacions electròniques disponibles al públic s'han de proporcionar els números i les adreces que es necessitin per permetre la seva efectiva prestació, i prendre aquesta circumstància en consideració en els plans nacionals de numeració i adreçament, respectivament.

2. Sense perjudici del que disposa l'apartat anterior, la regulació dels noms de domini d'Internet sota l'indicatiu del país corresponent a Espanya («.es») s'ha de regir per la seva normativa específica.

3. Correspon al Govern l'aprovació dels plans nacionals de numeració i, si s'escau, d'adreçament i noms, tenint en compte les decisions aplicables que s'adoptin al si de les organitzacions i els fóruns internacionals. El procediment i els terminis per a l'assignació de números, així com les condicions associades a l'ús dels números, que són no discriminatòries, proporcionades i transparents s'estableixen reglamentàriament. Transcorregut el termini màxim sense haver-se notificat la resolució expressa, es pot entendre desestimada la sol·licitud per silenci administratiu.

4. Correspon a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions la gestió i el control dels plans nacionals de numeració i de codis de punts de senyalització. Mitjançant un reial decret es determinen les entitats encarregades de la gestió i el control d'altres plans nacionals d'adreçament i, si s'escau, de noms.

5. Els operadors als quals s'hagi assignat una sèrie de números no poden discriminar altres operadors pel que fa a les seqüències de números utilitzades per donar accés als serveis d'aquests.

6. Els operadors que explotin xarxes públiques telefòniques o prestin serveis telefònics disponibles al públic han de cursar les trucades que es facin als rangs de numeració telefònica nacional, a l'espai europeu de numeració telefònica i a altres rangs de numeració internacional, en els termes que especifiquin els plans nacionals de numeració o les seves disposicions de desplegament.

7. L'assignació de recursos públics de numeració no suposa l'atorgament de més drets que el del seu ús conforme al que estableix aquesta Llei. Tots els operadors i, si s'escau, els fabricants i els comerciants estan obligats a prendre les mesures necessàries per al compliment de les decisions que adoptin el Ministeri de Ciència i Tecnologia o la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en l'àmbit de les seves respectives competències sobre numeració, adreces i noms.

Els usuaris finals tenen, en els termes que determini la normativa de desplegament de la Llei, accés a la numeració. Aquesta normativa pot preveure, quan estigui justificat, l'accés pels usuaris finals als números de forma directa i independent dels operadors per a determinats rangs que es defineixin en els plans nacionals de numeració o en les seves disposicions de desplegament.

Article 17. *Plans nacionals.*

1. Els plans nacionals i les seves disposicions de desplegament han de designar els serveis per als quals es puguin utilitzar els números i, si s'escau, les adreces i els noms corresponents, inclòs qualsevol requisit relacionat amb la prestació d'aquests serveis.

2. El contingut d'aquests plans i el dels actes derivats del seu desenvolupament i gestió són públics, excepte pel que fa a matèries que puguin afectar la seguretat nacional.

3. A fi de complir les obligacions i recomanacions internacionals o per garantir la disponibilitat suficient de números, adreces i noms, el Ministeri de Ciència i Tecnologia, d'ofici o a instància de l'entitat encarregada de la gestió i el control del pla nacional corresponent i mitjançant una ordre ministerial publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat», pot modificar l'estructura i l'organització dels plans nacionals o, en absència d'aquests o de plans específics per a cada servei, establir mesures sobre la utilització dels recursos numèrics i alfanumèrics necessaris per a la prestació dels serveis. S'han de tenir en compte, a aquests efectes, els interessos dels afectats i les despeses d'adaptació que, de tot això, derivin per als operadors i per als usuaris. Les modificacions que es pretenguin realitzar han de ser publicades abans de la seva entrada en vigor i amb una antelació suficient.

4. Els plans nacionals i les seves disposicions de desplegament poden establir procediments de selecció competitiva o comparativa per a l'assignació de números i noms amb valor econòmic excepcional.

Article 18. *Conservació dels números telefònics pels abonats.*

Els operadors que explotin xarxes públiques telefòniques o prestin serveis telefònics disponibles al públic han de garantir que els abonats als esmentats serveis puguin conservar, amb la sol·licitud prèvia, els números que els hagin estat assignats, amb independència de l'operador que presti el servei. Mitjançant un reial decret s'han de fixar els casos als quals sigui aplicable la conservació de números, així com els aspectes tècnics i

administratius necessaris perquè aquesta es dugui a terme.

Els costos derivats de l'actualització dels elements de la xarxa i dels sistemes necessaris per fer possible la conservació dels números han de ser sufragats per cada operador sense que, per això, tinguin dret a percebre cap indemnització. Els altres costos que produeixi la conservació dels números telefònics s'han de repartir, a través de l'acord oportú, entre els operadors afectats pel canvi. A falta d'acord, ha de resoldre la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. Els preus d'interconnexió per a l'aplicació de les facilitats de conservació dels números han d'estar orientats en funció dels costos i, en cas d'imposar-se quotes directes als abonats, no han de tenir, en cap cas, efectes dissuasius per a l'ús de les facilitats esmentades.

Article 19. *Selecció d'operador.*

Els operadors que, de conformitat amb l'article 10, hagin estat declarats amb poder significatiu en el subministrament de connexió a la xarxa telefònica pública i utilització d'aquesta des d'una ubicació fixa, han de permetre als seus abonats, en els termes que reglamentàriament determini el Govern, l'accés als serveis de qualsevol proveïdor interconnectat de serveis telefònics disponibles al públic a cada trucada, mitjançant el marcatge d'un codi de selecció d'operador, i per preselecció, amb possibilitat d'anular-la trucada a trucada mitjançant el marcatge d'un codi de selecció d'operador. Els preus d'interconnexió relacionats amb les facilitats esmentades més amunt s'han d'establir en funció dels costos.

Així mateix, mitjançant un reial decret es poden establir obligacions de selecció i preselecció d'operador en xarxes diferents de les esmentades en el paràgraf anterior.

L'obligació de confidencialitat que preveu l'apartat 6 de l'article 11 és aplicable als operadors respecte dels processos de negociació d'acords de preselecció.

TÍTOL III

Obligacions de servei públic i drets i obligacions de caràcter públic a l'explotació de xarxes i a la prestació de serveis de comunicacions electròniques

CAPÍTOL I

Obligacions de servei públic

SECCIÓ 1a DELIMITACIÓ

Article 20. *Delimitació de les obligacions de servei públic.*

1. Aquest capítol té per objecte garantir l'existència de serveis de comunicacions electròniques disponibles al públic, d'adequada qualitat a tot el territori nacional a través d'una competència i una llibertat d'elecció reals, i tractar les circumstàncies en les quals les necessitats dels usuaris finals no es vegin ateses de manera satisfactòria pel mercat.

2. Els operadors s'han de subjectar al règim d'obligacions de servei públic i de caràcter públic, d'acord amb el que estableix aquest títol. Quan s'imposin obligacions de servei públic, de conformitat amb el que disposa aquest capítol, cal aplicar amb caràcter supletori el règim establert per a la concessió de servei públic determinat pel text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny.

3. El compliment de les obligacions de servei públic en l'explotació de xarxes públiques i en la prestació de serveis de comunicacions electròniques per als quals aquelles siguin exigibles s'ha de fer amb respecte als principis d'igualtat, transparència, no-discriminació, continuïtat, adaptabilitat, disponibilitat i permanència i conforme als termes i les condicions que reglamentàriament es determinin.

4. Correspon al Ministeri de Ciència i Tecnologia el control i l'exercici de les facultats de l'Administració relatives a les obligacions de servei públic i de caràcter públic al qual es refereix aquest article.

Article 21. *Categories d'obligacions de servei públic.*

Els operadors estan sotmesos a les categories d'obligacions de servei públic següents:

a) El servei universal en els termes que conté la secció 2a d'aquest capítol.

b) Altres obligacions de servei públic imposades per raons d'interès general, en la forma i amb les condicions que estableix la secció 3a d'aquest capítol.

SECCIÓ 2a EL SERVEI UNIVERSAL

Article 22. *Concepte i àmbit d'aplicació.*

1. S'entén per servei universal el conjunt definit de serveis la prestació dels quals es garanteix per a tots els usuaris finals amb independència de la seva localització geogràfica, amb una qualitat determinada i a un preu assequible.

Sota l'esmentat concepte de servei universal s'ha de garantir, en els termes i les condicions que reglamentàriament determini el Govern:

a) Que tots els usuaris finals puguin obtenir una connexió a la xarxa telefònica pública des d'una ubicació fixa i accedir a la prestació del servei telefònic disponible al públic, sempre que les seves sol·licituds es considerin raonables en els termes que reglamentàriament es determinin. La connexió ha d'oferir a l'usuari final la possibilitat de fer i rebre trucades i permetre comunicacions de fax i dades a velocitat suficient per accedir de forma funcional a Internet.

b) Que es posi a disposició dels abonats al servei telefònic disponible al públic una guia general de números d'abonats, ja sigui impresa o electrònica, o totes dues, i s'actualitzi, com a mínim, una vegada l'any. Així mateix, que es posi a disposició de tots els usuaris finals de l'esmentat servei, inclosos els usuaris de telèfons públics de pagament, almenys un servei d'informació general sobre números d'abonats. Tots els abonats al servei telefònic disponible al públic tenen dret a figurar a la guia general esmentada, sense perjudici, en tot cas, del respecte a les normes que regulin la protecció de les dades personals i el dret a la intimitat.

c) Que hi hagi una oferta suficient de telèfons públics de pagament, en tot el territori nacional, que satisfaci raonablement les necessitats dels usuaris finals, en cobertura geogràfica, en nombre d'aparells, accessibilitat d'aquests telèfons pels usuaris amb discapacitats i qualitat dels serveis, i que sigui possible efectuar gratuïtament trucades d'emergència des dels telèfons públics de pagament sense haver d'utilitzar cap forma de pagament, utilitzant el número únic de trucades d'emergència 112 i altres números d'emergència espanyols.

d) Que els usuaris finals amb discapacitat tinguin accés al servei telefònic disponible al públic des d'una ubicació fixa i als altres elements del servei universal esmentats en aquest article en condicions equiparables a les que s'oferixen a la resta d'usuaris finals.

e) Que, quan així s'estableixi reglamentàriament, s'oferixen als consumidors que siguin persones físiques, d'acord amb condicions transparents, públiques i no discriminatòries, opcions o paquets de tarifes que difereixin de les aplicades en condicions normals d'explotació comercial, per tal de garantir, en particular, que les persones amb necessitats socials especials puguin tenir accés al servei telefònic disponible al públic o fer-ne ús.

f) Que s'apliquin, quan escaigui, opcions tarifàries especials o limitacions de preus, tarifes comunes, equiparació geogràfica o altres règims similars, d'acord amb condicions transparents, públiques i no discriminatòries.

2. Reglamentàriament es poden adoptar mesures a fi de garantir que els usuaris finals amb discapacitat també es puguin beneficiar de la capacitat d'elecció d'operadors de què gaudeix la majoria dels usuaris finals. Així mateix, es poden establir sistemes d'ajuda directa als consumidors que siguin persones físiques amb rendes baixes o amb necessitats socials especials.

3. Totes les obligacions que s'inclouen al servei universal estan subjectes als mecanismes de finançament que estableix l'article 24.

4. De conformitat amb la normativa comunitària, el Govern pot revisar l'àmbit de les obligacions de servei universal.

Article 23. *Prestació del servei universal.*

1. El Ministeri de Ciència i Tecnologia pot designar un o més operadors perquè garanteixin la prestació del servei universal al qual es refereix l'article anterior, de manera que quedi coberta la totalitat del territori nacional. A aquests efectes es poden designar operadors diferents per a la prestació de diversos elements del servei universal i incloure diferents zones del territori nacional.

2. El sistema de designació d'operadors encarregats de garantir la prestació dels serveis, prestacions i ofertes del servei universal s'ha d'establir mitjançant un real decret, amb subjecció als principis d'eficàcia, objectivitat, transparència i no-discriminació. En tot cas, ha de preveure un mecanisme de licitació pública per a tots o alguns dels esmentats serveis, prestacions i ofertes, que, amb ple respecte dels drets anteriorment assenyalats, s'ha d'utilitzar quan d'un procés de consulta pública resulti que diversos operadors estan interessats a ser designats per garantir la prestació del servei universal en una zona geogràfica determinada, amb caràcter exclusiu o en competència amb altres operadors. Aquests procediments de designació es poden utilitzar com a mitjà per determinar el cost net derivat de les obligacions assignades, als efectes del que disposa l'article 24.1.

Article 24. *Cost i finançament del servei universal.*

1. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de determinar si l'obligació de la prestació del servei universal pot implicar una càrrega injustificada per als operadors obligats a prestar-lo. En cas que es consideri que pot existir l'esmentada càrrega injustificada, el cost net de prestació del servei universal es determina periòdicament d'acord amb els procediments de designació que preveu l'article 23.2, o en funció de l'estalvi net que l'operador aconseguiria si no tingués l'obligació de prestar el servei universal. Aquest estalvi net s'ha de calcular d'acord amb el procediment que s'estableixi reglamentàriament.

2. El cost net de l'obligació de prestació del servei universal l'ha de finançar un mecanisme de compensació, en condicions de transparència, per totes o determinades categories d'operadors en les condicions que fixen els apartats següents d'aquest article. Mitjançant

un reial decret es fixen els termes i les condicions en què s'han de fer efectives les aportacions al mecanisme de compensació esmentat.

3. En cas que s'apliqui totalment o parcialment un mecanisme de repartiment entre els operadors referits a l'apartat anterior i una vegada fixat aquest cost, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de determinar les aportacions que corresponguin a cada un dels operadors amb obligacions de contribució al finançament del servei universal.

Aquestes aportacions, així com, si s'escau, les deduccions i exempcions aplicables, s'han de fixar en les condicions que estableixi el reglament esmentat a l'apartat anterior.

Les aportacions rebudes s'han de dipositar al Fons nacional del servei universal, que crea aquesta Llei.

4. El Fons nacional del servei universal té per finalitat garantir el finançament del servei universal. Els actius en metàl·lic procedents dels operadors amb obligacions de contribuir al finançament del servei universal s'han de dipositar en aquest fons, en un compte específic designat a aquest efecte. Les despeses de gestió d'aquest compte s'han de deduir del seu saldo, i els rendiments que aquest generi, si n'hi ha, minoren la contribució dels aportants.

En el compte es poden dipositar les aportacions que siguin realitzades per qualsevol persona física o jurídica que vulgui contribuir, desinteressadament, al finançament de qualsevol prestació pròpia del servei universal.

Els operadors subjectes a obligacions de prestació del servei universal han de rebre d'aquest fons la quantitat corresponent al cost net que els suposa aquesta obligació, calculat segons el procediment que estableix aquest article.

La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions s'encarrega de la gestió del Fons nacional del servei universal. Mitjançant un reial decret s'ha de determinar la seva estructura, l'organització, els mecanismes de control i la forma i els terminis en què s'han de fer les aportacions. Així mateix pot preveure l'existència d'un mecanisme de compensació directa entre operadors quan la magnitud del cost no justifiqui els costos de gestió del fons.

SECCIÓ 3a ALTRES OBLIGACIONS DE SERVEI PÚBLIC

Article 25. *Altres obligacions de servei públic.*

1. El Govern, per necessitats de la defensa nacional, de la seguretat pública o dels serveis que afectin la seguretat de les persones o la protecció civil, pot imposar altres obligacions de servei públic diferents de les de servei universal als operadors.

2. El Govern, així mateix, pot imposar altres obligacions de servei públic, amb l'informe previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, motivades per:

- a) Raons de cohesió territorial.
- b) Raons d'extensió de l'ús de nous serveis i tecnologies, en especial a la sanitat, a l'educació, a l'acció social i a la cultura.
- c) Raons de facilitar la comunicació entre determinats col·lectius que estiguin en circumstàncies especials i estiguin insuficientment atesos amb la finalitat de garantir la suficiència de la seva oferta.
- d) Per necessitat de facilitar la disponibilitat de serveis que comportin l'acreditació fefaent del contingut del missatge tramès o de la seva tramesa o recepció.

3. Mitjançant un reial decret s'ha de regular el procediment d'imposició de les obligacions a les quals es refereix l'apartat anterior i la seva forma de finançament.

4. En qualsevol cas, l'obligació d'encaminar les trucades als serveis d'emergència sense dret a contraprestació econòmica de cap tipus ha de ser assumida tant pels operadors que prestin serveis telefònics disponibles al públic com pels que explotin xarxes telefòniques públiques. Aquesta obligació s'ha d'imposar als operadors esmentats respecte de les trucades dirigides al número telefònic 112 d'atenció a emergències i a altres que es determinin mitjançant un reial decret, incloses aquelles que es facin des de telèfons públics de pagament, sense que sigui necessari utilitzar cap forma de pagament en aquests casos. Així mateix, s'han d'establir les condicions perquè posin a disposició de les autoritats receptors de les esmentades trucades la informació relativa a la ubicació de la seva procedència, en la mesura que això sigui tècnicament viable.

En tot cas, el servei de trucades d'emergència és gratuït per als usuaris, sigui quina sigui l'Administració pública responsable de la seva prestació i amb independència del tipus de terminal que s'utilitzi.

CAPÍTOL II

Drets dels operadors a l'ocupació del domini públic a ser beneficiaris en el procediment d'expropiació forçosa i a l'establiment al seu favor de servituds i de limitacions a la propietat

Article 26. *Dret d'ocupació del domini públic.*

1. Els operadors tenen dret, en els termes d'aquest capítol, a l'ocupació del domini públic en la mesura que això sigui necessari per a l'establiment de la xarxa pública de comunicacions electròniques de què es tracti.

2. Els òrgans encarregats de la redacció dels diferents instruments de planificació territorial o urbanística han de demanar de l'Administració General de l'Estat l'informe oportú sobre les necessitats de xarxes públiques de comunicacions electròniques en l'àmbit territorial a què es refereixin.

Els instruments de planificació territorial o urbanística han de recollir les necessitats de xarxes públiques de comunicacions electròniques que contenen els informes emesos pel Ministeri de Ciència i Tecnologia i han de garantir la nodiscriminació entre els operadors i el manteniment de condicions de competència efectiva en el sector.

Article 27. *Dret d'ocupació de la propietat privada.*

1. Els operadors també tenen dret, en els termes d'aquest capítol, a l'ocupació de la propietat privada quan sigui estrictament necessari per a la instal·lació de la xarxa en la mesura que preveu el projecte tècnic presentat i sempre que no hi hagi altres alternatives econòmicament viables, ja sigui a través de la seva expropiació forçosa o mitjançant la declaració de servitud forçosa de pas per a la instal·lació d'infraestructura de xarxes públiques de comunicacions electròniques. En ambdós casos tenen la condició de beneficiaris en els expedients que es tramitin, de conformitat amb el que diposa la legislació sobre expropiació forçosa.

2. L'aprovació del projecte tècnic per l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat ha de portar implícita, en cada cas concret, la declaració d'utilitat pública i la necessitat d'ocupació per a la instal·lació de xarxes públiques de comunicacions electròniques, a efectes del que preveu la legislació d'expropiació forçosa.

3. Amb caràcter previ a l'aprovació del projecte tècnic, s'ha de demanar informe de la comunitat autònoma competent en matèria d'ordenació del territori, que ha de ser emès en el termini màxim de 15 dies des de

la seva sol·licitud. Això no obstant, amb la sol·licitud prèvia de la comunitat autònoma, aquest termini s'ha d'ampliar fins a dos mesos si el projecte afecta una àrea geogràfica rellevant.

4. En les expropiacions que es duguin a terme per a la instal·lació de xarxes públiques de comunicacions electròniques els titulars de les quals tinguin imposades obligacions de servei públic indicades a l'article 22 o als apartats 1 i 2 de l'article 25, s'ha de seguir el procediment especial d'urgència que estableix la Llei d'expropiació forçosa, quan així es faci constar a la resolució de l'òrgan competent de l'Administració General de l'Estat que aprovi el projecte tècnic oportú.

Article 28. Normativa aplicable a l'ocupació del domini públic i la propietat privada.

1. En l'autorització d'ocupació del domini públic és aplicable, a més del que preveu aquesta Llei, la normativa específica relativa a la gestió del domini públic concret de què es tracti i la regulació dictada pel seu titular en aspectes relatius a la seva protecció i gestió.

2. Així mateix, és aplicable en l'ocupació del domini públic i la propietat privada per a la instal·lació de xarxes públiques de comunicacions electròniques la normativa específica dictada per les administracions públiques amb competències en medi ambient, salut pública, seguretat pública, defensa nacional, ordenació urbana o territorial i tributació per ocupació del domini públic, en els termes que estableix l'article següent.

Article 29. Límits de la normativa a què es refereix l'article anterior.

1. La normativa a la qual es refereix l'article anterior, en tot cas, ha de reconèixer el dret d'ocupació del domini públic o la propietat privada per al desplegament de les xarxes públiques de comunicacions electròniques de conformitat amb el que disposa aquest títol. En compliment de la normativa de la Unió Europea, es poden imposar condicions a l'exercici d'aquest dret d'ocupació pels operadors, que estan justificades per raons de protecció del medi ambient, la salut pública, la seguretat pública, la defensa nacional o l'ordenació urbana i territorial. L'entitat de la limitació que comportin per a l'exercici d'aquest dret ha de resultar proporcionada en relació amb l'interès públic concret que es tracta de salvaguardar.

Aquestes condicions o límits no poden implicar restriccions absolutes al dret d'ocupació del domini públic i privat dels operadors. En aquest sentit, quan una condició pugui implicar la impossibilitat, per manca d'alternatives, de dur a terme l'ocupació del domini públic o la propietat privada, l'establiment d'aquesta condició ha d'anar acompanyat de les mesures necessàries, entre aquestes l'ús compartit d'infraestructures, per garantir el dret d'ocupació dels operadors i el seu exercici en igualtat de condicions.

2. Les normes que dictin les administracions corresponents, de conformitat amb el que disposa l'article anterior, han de complir, almenys, els requisits següents:

a) Ser publicades en un diari oficial de l'àmbit corresponent a l'Administració competent. D'aquesta publicació i d'un resum d'aquesta, ajustat al model que s'estableixi mitjançant una ordre del ministre de Ciència i Tecnologia, així com del text de les ordenances fiscals municipals que imposin les taxes per utilització privativa o aprofitaments especials constituïts al sòl, subsòl o volada de les vies públiques municipals que preveu l'article 24.1.c) de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les hisendes locals, i del de totes les disposicions de naturalesa tributària que afectin la utilització de béns de domini públic d'una altra titularitat se n'ha

de donar trasllat a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions a fi que aquesta en publiqui una sinopsi a Internet.

b) Incloure un procediment ràpid i no discriminatori de resolució de les sol·licituds d'ocupació.

c) Garantir la transparència dels procediments i que les normes aplicables fomentin una competència lleial i efectiva entre els operadors.

d) Garantir el respecte dels límits imposats a la intervenció administrativa en aquesta Llei en protecció dels drets dels operadors. En particular, les sol·licituds d'informació que es facin als operadors han de ser motivades, tenir una justificació objectiva, ser proporcionades al fi perseguit i limitar-se al que sigui estrictament necessari.

3. Si les administracions públiques reguladores o titulars del domini públic al qual es refereix aquest article tenen la propietat o exerceixen el control directe o indirecte d'operadors que exploten xarxes de comunicacions electròniques, han de mantenir una separació estructural entre aquests operadors i els òrgans encarregats de la regulació i gestió d'aquests drets.

Article 30. Ubicació compartida i ús compartit de la propietat pública o privada.

1. Les administracions públiques han de fomentar la celebració d'acords voluntaris entre operadors per a la ubicació compartida i l'ús compartit d'infraestructures situades en béns de titularitat pública o privada.

2. Quan els operadors tinguin dret a l'ocupació de la propietat pública o privada i no puguin exercir separatament aquests drets, perquè no hi ha alternatives per motius justificats en raons de medi ambient, salut pública, seguretat pública o ordenació urbana i territorial, l'Administració competent en aquestes matèries, amb el tràmit d'informació pública previ, acorda la utilització compartida del domini públic o la propietat privada en què s'estableixen les xarxes públiques de comunicacions electròniques o l'ús compartit de les infraestructures en què s'han de suportar aquestes xarxes, segons sigui necessari.

3. L'ús compartit s'ha d'articular mitjançant acords entre els operadors interessats. A falta d'acord, les condicions de l'ús compartit s'han d'establir, amb l'informe preceptiu previ de l'esmentada Administració competent, mitjançant una Resolució de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. Aquesta Resolució ha d'incorporar, si s'escau, els continguts de l'informe emès per l'Administració competent interessada que aquesta qualifiqui com a essencials per a la salvaguarda dels interessos públics la tutela dels quals tingui encomanats.

4. Quan en aplicació del que disposa aquest article s'imposi l'ús compartit d'instal·lacions radioelèctriques emissores pertanyents a xarxes públiques de comunicacions electròniques i en derivi l'obligació de reduir els nivells de potència d'emissió, s'han d'autoritzar més emplaçaments si són necessaris per garantir la cobertura de la zona de servei.

Article 31. Informació pública i acreditació dels drets d'ocupació.

1. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de publicar a Internet un resum de les normes que cada Administració li hagi comunicat en compliment del que estableix l'article 29.2.

2. Els operadors es poden adreçar a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions perquè aquesta els emeti en el termini de sis dies una certificació registral acreditativa de la seva inscripció al Registre d'operadors i del seu consegüent dret d'obtenir drets d'ocupació del domini públic o de la propietat privada.

Article 32. Altres servituds i limitacions a la propietat.

1. La protecció del domini públic radioelèctric té com a finalitats el seu aprofitament òptim, evitar la seva degradació i el manteniment d'un adequat nivell de qualitat en el funcionament dels diferents serveis de radio-comunicacions.

Es poden establir les limitacions a la propietat i a la intensitat de camp elèctric i les servituds que siguin necessàries per a la protecció radioelèctrica de determinades instal·lacions o per assegurar l'adequat funcionament d'estacions o instal·lacions radioelèctriques utilitzades per a la prestació de serveis públics, per motius de seguretat pública o quan així sigui necessari en virtut d'acords internacionals, en els termes de la disposició addicional primera i les normes de desplegament d'aquesta Llei.

2. Així mateix es poden imposar límits als drets d'ús del domini públic radioelèctric per a la protecció d'altres béns jurídicament protegits prevalents o de serveis públics que es puguin veure afectats per la utilització de l'esmentat domini públic, en els termes que mitjançant un reial decret es determinin, que s'han de regir, en qualsevol cas, pels principis de contradicció, transparència i publicitat.

CAPÍTOL III**Secret de les comunicacions i protecció de les dades personals i drets i obligacions de caràcter públic vinculats amb les xarxes i serveis de comunicacions electròniques****Article 33. Secret de les comunicacions.**

Els operadors que explotin xarxes públiques de comunicacions electròniques o que prestin serveis de comunicacions electròniques disponibles al públic han de garantir el secret de les comunicacions de conformitat amb els articles 18.3 i 55.2 de la Constitució, i han d'adoptar les mesures tècniques necessàries.

Així mateix, els operadors han d'adoptar a càrrec seu les mesures que s'estableixin reglamentàriament per a l'execució de les intercepcions disposades de conformitat amb el que estableixen l'article 579 de la Llei d'enjudiciament criminal i la Llei orgànica 2/2002, de 6 de maig, reguladora del control judicial previ del Centre Nacional d'Intel·ligència.

Article 34. Protecció de les dades de caràcter personal.

Sense perjudici del que preveuen l'apartat 6 de l'article 4 i el segon paràgraf de l'article anterior, així com la restant normativa específica aplicable, els operadors que explotin xarxes públiques de comunicacions electròniques o que prestin serveis de comunicacions electròniques disponibles al públic han de garantir, en l'exercici de la seva activitat, la protecció de les dades de caràcter personal de conformitat amb la legislació vigent.

Els operadors als quals es refereix el paràgraf anterior han d'adoptar les mesures tècniques i de gestió adequades per preservar la seguretat en l'explotació de la seva xarxa o en la prestació dels seus serveis, a fi de garantir els nivells de protecció de les dades de caràcter personal que exigeixi la normativa de desplegament d'aquesta Llei en aquesta matèria. En cas que hi hagi un risc particular de violació de la seguretat de la xarxa pública de comunicacions electròniques, l'operador que exploti l'esmentada xarxa o presti el servei de comunicacions electròniques ha d'informar els abonats sobre l'esmentat risc i sobre les mesures que s'han d'adoptar.

Article 35. Intercepció de les comunicacions electròniques pels serveis tècnics.

1. Amb ple respecte al dret al secret de les comunicacions i a l'exigència, de conformitat amb el que estableix la Llei d'enjudiciament criminal, d'autorització judicial per a la intercepció de continguts, quan per a la realització de les tasques de control per a l'eficax utilització del domini públic radioelèctric sigui necessària la utilització d'equips, infraestructures i instal·lacions tècniques d'intercepció de senyals no dirigits al públic en general, és aplicable el següent:

a) L'Administració de les telecomunicacions ha de dissenyar i establir els seus sistemes tècnics d'intercepció de senyals de manera que es redueixi al mínim el risc d'afectar els continguts de les comunicacions.

b) Quan, com a conseqüència de les intercepcions tècniques efectuades, quedi constància dels continguts, els suports en els quals aquests apareguin no poden ser ni emmagatzemats ni divulgats i han de ser immediatament destruïts.

2. Les mateixes regles s'han d'aplicar per a la vigilància de l'ús adequat de les xarxes i la prestació correcta dels serveis de comunicacions electròniques.

3. El que estableix aquest article s'entén sense perjudici de les facultats que atribueix l'article 43.2 a l'Administració.

Article 36. Xifratge en les xarxes i serveis de comunicacions electròniques.

1. Qualsevol tipus d'informació que es transmeti per xarxes de comunicacions electròniques pot ser protegida mitjançant procediments de xifratge.

2. El xifratge és un instrument de seguretat de la informació. Entre les seves condicions d'ús, quan s'utilitzi per protegir la confidencialitat de la informació, es pot imposar l'obligació de facilitar a un òrgan de l'Administració General de l'Estat o a un organisme públic els algorismes o qualsevol procediment de xifratge utilitzat, així com l'obligació de facilitar sense cap cost els aparells de xifra a efectes de controlar-los d'acord amb la normativa vigent.

Article 37. Xarxes de comunicacions electròniques a l'interior dels edificis.

1. Mitjançant un reial decret s'ha de desplegar la normativa legal en matèria d'infraestructures comunes de comunicacions electròniques. Aquest reglament ha de determinar tant el punt d'interconnexió de la xarxa interior amb les xarxes públiques, com les condicions aplicables a la mateixa xarxa interior. Així mateix ha de regular les garanties aplicables a l'accés als serveis de comunicacions electròniques a través de sistemes individuals quan no hi ha infraestructures comunes de comunicacions electròniques i el règim d'instal·lació de les xarxes de comunicacions electròniques als edificis ja existents o futurs, en tots els aspectes no previstos en les disposicions amb rang legal reguladores de la matèria.

2. La normativa tècnica bàsica d'edificació que regula la infraestructura d'obra civil a l'interior dels edificis ha de prendre en consideració les necessitats de suport dels sistemes i les xarxes de comunicacions electròniques fixades de conformitat amb la normativa a la qual es refereix l'apartat anterior, i ha de preveure que la infraestructura d'obra civil tingui capacitat suficient per permetre el pas de les xarxes dels diferents operadors, de manera que es faciliti la possibilitat d'ús compartit d'aquestes infraestructures per aquells.

Article 38. Drets dels consumidors i usuaris finals.

1. Els operadors que explotin xarxes o que prestin serveis de comunicacions electròniques i els consumidors que siguin persones físiques i altres usuaris finals poden sotmetre les controvèrsies que els enfrontin al coneixement de les juntes arbitrals de consum, d'acord amb la legislació vigent sobre defensa dels consumidors i usuaris.

Per al cas que no se sotmetin a les juntes arbitrals de consum o que aquestes no siguin competents per a la resolució del conflicte, el Ministeri de Ciència i Tecnologia ha d'establir reglamentàriament un procediment conforme al qual els usuaris finals li poden sotmetre les esmentades controvèrsies. En qualsevol cas, els procediments que s'adoptin han de ser ràpids i gratuïts i estableixen el termini màxim en què s'ha de notificar la resolució expressa, transcorregut el qual es pot entendre desestimada la reclamació per silenci administratiu. La resolució que es dicti es pot impugnar davant la jurisdicció contenciosa administrativa.

2. Les normes bàsiques d'utilització dels serveis de comunicacions electròniques disponibles al públic en general que determinen els drets dels consumidors que siguin persones físiques i altres usuaris finals s'han d'aprovar mitjançant un reial decret que, entre altres punts, ha de regular:

- a) La responsabilitat pels danys que se'ls produeixin.
- b) Els drets d'informació dels consumidors que siguin persones físiques i usuaris finals, que ha de ser veraç, eficaç, suficient, transparent i actualitzada.
- c) Els terminis per modificar les ofertes.
- d) Els drets de desconnexió de determinats serveis, amb la sol·licitud prèvia de l'usuari.
- e) El dret a obtenir una compensació per la interrupció del servei.
- f) El dret a fer contractes per part dels consumidors que siguin persones físiques i usuaris finals amb els operadors que facilitin la connexió o l'accés a la xarxa de telefonia pública, així com el contingut mínim d'aquests contractes.
- g) Els casos en què són exigibles i el contingut mínim dels contractes fets entre consumidors que siguin persones físiques o altres usuaris finals i prestadors de serveis de comunicacions electròniques que no siguin els que faciliten connexió o accés a la xarxa telefònica pública.
- h) El dret a resoldre anticipadament i sense penalització el contracte, en els casos de propostes de modificació de les condicions contractuals per motius vàlids especificats en aquell i sense perjudici d'altres causes de resolució unilateral.
- i) Els casos d'aprovació per part del Ministeri de Ciència i Tecnologia de contractes tipus entre consumidors que siguin persones físiques o altres tipus d'usuaris finals i operadors que explotin xarxes o prestin serveis de comunicacions electròniques amb obligacions de servei públic o amb poder significatiu en els mercats de referència específics corresponents.
- j) El dret a rebre informació comparable, pertinent i actualitzada sobre la qualitat dels serveis de comunicacions electròniques disponibles al públic.
- k) El dret a elegir un mitjà de pagament per a l'abonament dels serveis corresponents entre els comunament utilitzats en el tràfic comercial.

A l'esmentat reglament es pot ampliar l'aplicació del règim de protecció de consumidors i usuaris finals a altres categories d'usuaris.

3. En particular, els abonats als serveis de comunicacions electròniques tenen els drets següents:

a) Que es facin anònims o es cancel·lin les seves dades de tràfic quan ja no siguin necessaris als efectes de transmetre una comunicació. Les dades de tràfic necessàries a efectes de la facturació dels abonats i els pagaments de les interconnexions poden ser tractades únicament fins que hagi expirat el termini per impugnar la factura del servei o perquè l'operador pugui exigir-ne el pagament.

b) Que les seves dades de tràfic siguin utilitzades amb finalitats comercials o per a la prestació de serveis de valor afegit únicament quan hagin prestat el seu consentiment informat per a això.

c) A rebre factures no desglossades quan ho sol·licitin.

d) Que només es procedeixi al tractament de les seves dades de localització diferents de les dades de tràfic quan s'hagin fet anònimes o amb el seu consentiment informat previ i únicament en la mesura i pel temps necessaris per a la prestació, si s'escau, de serveis de valor afegit, amb coneixement inequívoc de les dades que hagin de ser sotmeses a tractament, la finalitat i la durada d'aquest i el servei de valor afegit que hagi de ser prestat.

e) A detenir la desviació automàtica de trucades efectuada al seu terminal per part d'un tercer.

f) A impedir, mitjançant un procediment senzill i gratuït, la presentació de la identificació de la seva línia a les trucades que generi o la presentació de la identificació de la seva línia a l'usuari que li faci una trucada.

g) A impedir, mitjançant un procediment senzill i gratuït, la presentació de la identificació de la línia d'origen a les trucades entrants i a rebutjar les trucades entrants en les quals aquesta línia no aparegui identificada.

h) A no rebre trucades automàtiques sense intervenció humana o missatges de fax, amb finalitats de venda directa sense haver prestat el seu consentiment previ i haver-ne estat informat.

4. Els usuaris dels serveis de comunicacions electròniques que no tinguin la condició d'abonats també tenen els drets que reconeixen els paràgrafs a), b), d) i el primer incís del paràgraf f) de l'apartat anterior.

5. Els usuaris finals no poden exercir els drets que reconeixen els paràgrafs d) i f) de l'apartat 3 quan es tracti de trucades efectuades a entitats que prestin serveis de trucades d'urgència que es determinin reglamentàriament, en especial a través del número 112.

De la mateixa manera, i per un període de temps limitat, els usuaris finals no poden exercir el dret que reconeix el paràgraf f) de l'apartat 3 quan l'abonat a la línia de destinació hagi sol·licitat la identificació de les trucades malicioses o molestes fetes a la seva línia.

El que disposa el paràgraf a) de l'apartat 3 s'entén sense perjudici del que disposa l'article 12 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic.

6. L'elaboració i la comercialització de les guies d'abonats als serveis de comunicacions electròniques i la prestació dels serveis d'informació sobre aquests s'ha de fer en règim de lliure competència, i, en tot cas, s'ha de garantir als abonats el dret a la protecció de les seves dades personals, incloent-hi el de no figurar a les guies esmentades. A aquest efecte, les empreses que assignin números de telèfon als abonats han de donar curs a totes les sol·licituds raonables de subministrament d'informació pertinent per a la prestació dels serveis d'informació sobre números d'abonats i guies accessibles al públic, en un format aprovat i en unes condicions equitatives, objectives, orientades en funció dels costos i no discriminatòries, i el subministrament de l'esmentada informació i la seva posterior utilització està sotmesa a

la normativa en matèria de protecció de dades vigent en cada moment.

7. El Ministeri de Ciència i Tecnologia pot introduir clàusules de modificació dels contractes fets entre els operadors i els consumidors que siguin persones físiques i usuaris finals, per evitar el tracte abusiu a aquests.

8. El que estableix aquest article s'entén sense perjudici de l'aplicació de la Llei 26/1984, de 19 de juliol, general per a la defensa dels consumidors i usuaris.

TÍTOL IV

Avaluació de la conformitat d'equips i aparells

Article 39. *Normalització tècnica.*

1. El Ministeri de Ciència i Tecnologia ha de vetllar perquè els operadors de xarxes públiques de comunicacions electròniques publiquin les especificacions tècniques necessàries i adequades de les interfícies de xarxa ofertes a Espanya, abans de la possibilitat d'accés públic als serveis prestats a través de les esmentades interfícies i perquè publiquin les especificacions tècniques actualitzades quan s'hi produeixi alguna modificació.

Aquestes especificacions han de ser prou detallades per permetre el disseny d'equips terminals de telecomunicacions capaços d'utilitzar tots els serveis prestats a través de la interfície corresponent, i han d'incloure una descripció completa de les proves necessàries perquè els fabricants dels equips que es connecten a les interfícies puguin garantir la compatibilitat amb aquestes.

2. Reglamentàriament s'han de determinar les formes d'elaboració, si s'escau, de les especificacions tècniques aplicables als equips i aparells de telecomunicacions, a efectes de garantir el compliment dels requisits essencials en els procediments d'avaluació de conformitat, i es fixen els equips i els aparells exceptuats de l'aplicació de l'esmentada avaluació.

En els casos en què la normativa ho prevegi, el Ministeri de Ciència i Tecnologia pot aprovar especificacions tècniques diferents de les anteriors per a aparells de telecomunicació, amb l'informe previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

Article 40. *Avaluació de la conformitat.*

1. Els aparells de telecomunicació, entenent com a tals qualsevol dispositiu no exclòs expressament del reglament que desplegui aquest títol que sigui equip radioelèctric o equip terminal de telecomunicació, o ambdues coses alhora, han d'avaluar la seva conformitat amb els requisits essencials recollits en les disposicions que ho determinin, ser conformes amb totes les disposicions que s'estableixin i incorporar el marcatge corresponent com a conseqüència de l'avaluació realitzada. Es pot exceptuar de l'aplicació del que disposa aquest títol l'ús de determinats equips de radioafectats construïts pel mateix usuari i no disponibles per a venda al mercat, de conformitat amb el que disposa la seva regulació específica.

2. Per a la importació des de països tercers no pertanyents a la Unió Europea, la posada al mercat, la posada en servei i la utilització d'un aparell de telecomunicacions dels que indica l'apartat anterior és requisit imprescindible que el fabricant establert a la Unió Europea o el seu representant que hi estigui establert, en cas que el fabricant no ho estigui, o l'importador, o la persona responsable de la posada al mercat de l'aparell o l'usuari d'aquest, hagi verificat prèviament la conformitat dels aparells amb els requisits essencials que els

siguin aplicables mitjançant els procediments que es determinin al reglament que s'estableixi a l'efecte.

3. El compliment de tots els requisits que s'estableixin al reglament indicat inclou l'habilitació per a la connexió dels aparells destinats a connectar-se als punts d'acabament d'una xarxa pública de comunicacions electròniques. Aquest compliment no suposa autorització d'ús per als equips radioelèctrics subjectes a l'obtenció d'autorització o concessió de domini públic radioelèctric en els termes que estableix aquesta Llei.

4. El Ministeri de Ciència i Tecnologia pot promoure procediments complementaris de certificació voluntària per als aparells de telecomunicació que han d'incloure, almenys, l'avaluació de la conformitat que indiquen els capítols anteriors.

5. El Ministeri de Ciència i Tecnologia ha de fer els controls adequats per assegurar que els equips posats al mercat han avaluat la seva conformitat d'acord amb el que disposa aquest títol. Els costos ocasionats amb motiu de la realització d'aquests controls són a càrrec de la persona física o jurídica responsable dels equips posats al mercat objecte de control.

Mitjançant un reial decret s'estableix el procediment aplicable a la retirada del mercat de productes que incompleixin el que disposa aquest títol.

Article 41. *Reconeixement mutu.*

1. Els aparells de telecomunicació que hagin avaluat la seva conformitat amb els requisits essencials en un altre Estat membre de la Unió Europea o en virtut dels acords de reconeixement mutu fets per aquesta amb països tercers, i compleixin les altres disposicions aplicables en la matèria, tenen la mateixa consideració, referent al que disposa aquest títol IV, que els aparells la conformitat dels quals s'ha verificat a Espanya i compleixin, així mateix, les altres disposicions legals en la matèria.

2. El Ministeri de Ciència i Tecnologia ha d'establir els procediments per al reconeixement de la conformitat dels aparells de telecomunicació afectes als acords de reconeixement mutu que estableixi la Unió Europea amb països tercers.

3. Els aparells de telecomunicació que utilitzin l'espectre radioelèctric amb paràmetres de ràdio no harmonitzats a la Unió Europea no poden ser posats al mercat mentre no hagin estat autoritzats pel Ministeri de Ciència i Tecnologia, a més d'haver avaluat la conformitat amb les normes aplicables a aquells i ser conformes amb la resta de disposicions que els siguin aplicables.

Article 42. *Condicions que han de complir les instal·lacions i els instal·ladors.*

La instal·lació dels aparells de telecomunicació s'ha de fer seguint les instruccions proporcionades pel seu fabricant i, en qualsevol cas, mantenint inalterades les condicions sota les quals s'ha verificat la seva conformitat amb els requisits essencials, en els termes que estableixen els articles anteriors d'aquest títol.

Reglamentàriament el Govern ha d'establir, amb l'audiència prèvia dels col·legis professionals afectats i de les associacions representatives de les empreses de construcció i instal·lació, les condicions aplicables als operadors i instal·ladors d'equips, aparells i sistemes de telecomunicacions, a fi que, acreditant la seva competència professional, es garanteixi la seva posada en servei.

TÍTOL V

Domini públic radioelèctric**Article 43. Gestió del domini públic radioelèctric.**

1. L'espectre radioelèctric és un bé de domini públic, la titularitat, gestió, planificació, administració i control del qual corresponen a l'Estat. Aquesta gestió s'exerceix de conformitat amb el que disposen aquest títol i els tractats i acords internacionals en els quals Espanya és part, atenent la normativa aplicable de la Unió Europea i les resolucions i recomanacions de la Unió Internacional de Telecomunicacions i d'altres organismes internacionals.

2. L'administració, la gestió, la planificació i el control de l'espectre radioelèctric inclouen, entre altres funcions, l'elaboració i aprovació dels plans generals d'utilització, l'establiment de les condicions per a l'atorgament del dret al seu ús, l'atribució d'aquest dret i la comprovació tècnica de les emissions radioelèctriques. Així mateix, s'integren dins de l'administració, gestió, planificació i control de l'esmentat espectre la inspecció, detecció, localització, identificació i eliminació de les interferències perjudicials, irregularitats i perturbacions en els sistemes de telecomunicacions, i s'inicia, si s'escau, el procediment sancionador oportú.

3. La utilització del domini públic radioelèctric mitjançant xarxes de satèl·lits s'inclou dins de la gestió, administració i control de l'espectre de freqüències.

Així mateix, la utilització del domini públic radioelèctric necessària per a la utilització dels recursos òrbita-espectre en l'àmbit de la sobirania espanyola i mitjançant satèl·lits de comunicacions queda reservada a l'Estat. La seva explotació està sotmesa al dret internacional i s'ha de fer de la manera que reglamentàriament es determini, mitjançant la seva gestió directa per l'Estat o mitjançant concessió. En tot cas, la gestió també es pot dur a terme mitjançant concerts amb organismes internacionals.

4. La gestió del domini públic radioelèctric té per objectiu l'establiment d'un marc jurídic que assegurï unes condicions harmonitzades per al seu ús i que permeti la seva disponibilitat i ús eficient. A aquests efectes:

a) Els drets d'ús privatius del domini públic radioelèctric s'atorguen per terminis que es fixen reglamentàriament, renovables en funció de les disponibilitats i previsions de la planificació del domini públic esmentat. Els drets d'ús privatius sense limitació de nombre s'atorguen per un període que finalitza el 31 de desembre de l'any natural en què compleixin el seu cinquè any de vigència, prorrogable per períodes de cinc anys. Per la seva part, els drets d'ús privatius amb limitació de nombre tenen la durada prevista en els corresponents procediments de licitació que en tot cas és d'un màxim de vint anys renovables.

b) A les concessions el sol·licitant ha d'acreditar la seva condició d'operador i, en els termes que es fixin reglamentàriament, l'ús efectiu del domini públic reservat una vegada atorgat el dret d'ús.

Article 44. Facultats del Govern per a la gestió del domini públic radioelèctric.

1. El Govern ha de desplegar reglamentàriament les condicions de gestió del domini públic radioelèctric, l'elaboració dels plans per a la seva utilització i els procediments d'atorgament dels drets d'ús d'aquest domini. En aquest reglament s'ha de regular, com a mínim, el següent:

a) El procediment de determinació, control i inspecció dels nivells d'emissió radioelèctrica tolerable i que

no suposin un perill per a la salut pública, en concordança amb el que disposen les recomanacions de la Comissió Europea. Aquests límits han de ser respectats, en tot cas, per la resta d'administracions públiques, tant autonòmiques com locals.

b) El procediment per a l'elaboració dels plans d'utilització de l'espectre radioelèctric, que inclouen el quadre nacional d'atribució de freqüències, els plans tècnics nacionals de radiodifusió i televisió, l'aprovació dels quals correspon al Govern, i les necessitats d'espectre radioelèctric per a la defensa nacional. Les dades relatives a aquesta última matèria tenen el caràcter de reservats.

c) Els procediments d'atorgament de drets d'ús del domini públic radioelèctric. Els procediments d'atorgament de drets d'ús del domini públic radioelèctric tenen en compte, entre altres circumstàncies, la tecnologia utilitzada, l'interès dels serveis, les bandes i el seu grau d'aprofitament. També tenen en consideració la valoració econòmica, per a l'interessat, de l'ús del domini públic, que aquest és un recurs escàs i, si s'escau, les ofertes presentades pels licitadors.

d) L'habilitació per a l'exercici dels drets d'ús del domini públic radioelèctric té la forma d'afectació, concessió o autorització administrativa. El termini per a l'atorgament de les autoritzacions i concessions de domini públic radioelèctric és de sis setmanes des de l'entrada de la sol·licitud en qualsevol dels registres de l'òrgan administratiu competent, sense perjudici del que disposa l'apartat següent. Aquest termini no és aplicable quan sigui necessària la coordinació internacional de freqüències o afecti reserves de posicions orbitals.

e) La utilització adequada de l'espectre radioelèctric mitjançant l'ús d'equips i aparells.

2. Quan sigui necessari per garantir l'ús eficaç de l'espectre radioelèctric, el Ministeri de Ciència i Tecnologia, amb l'audiència prèvia a les parts interessades, incloses les associacions de consumidors i usuaris, pot limitar el nombre de concessions demanials que s'han d'atorgar sobre l'esmentat domini per a l'explotació de xarxes públiques i la prestació de serveis de comunicacions electròniques. Aquesta limitació és revisable pel mateix ministeri, d'ofici o a instància de part, en la mesura que desapareguin les causes que la van motivar.

Quan, de conformitat amb el que preveu el paràgraf anterior, el Ministeri de Ciència i Tecnologia limiti el nombre de concessions demanials, cal tramitar un procediment de licitació per a l'atorgament d'aquestes que ha de respectar en tot cas els principis de publicitat, concurrència i no-discriminació per a totes les parts interessades. Per a això s'ha d'aprovar, mitjançant una ordre del Ministeri de Ciència i Tecnologia, el plec de bases i la convocatòria de licitació corresponent a la concessió del segment de domini públic radioelèctric que se subjecta a limitació. En aquest cas el Ministeri de Ciència i Tecnologia ha de resoldre sobre l'atorgament de la concessió demanial en un termini màxim de vuit mesos des de la convocatòria de la licitació.

Tenint en compte els principis que estableix la legislació patrimonial i de contractes de les administracions públiques, s'han d'establir reglamentàriament les normes aplicables respecte de la concessió demanial pel que fa a la convocatòria de la licitació, al plec de bases que s'ha d'aprovar i a l'adjudicació de la concessió.

Article 45. Títols habilitants per a l'ús del domini públic radioelèctric.

1. El dret d'ús del domini públic radioelèctric l'ha d'atorgar l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, a través de l'afectació demanial o de la concessió o autorització administrativa, excepte en els casos que preveu

l'apartat 2 de l'article anterior. L'ús comú del domini públic radioelèctric és lliure.

2. L'atorgament del dret a l'ús del domini públic radioelèctric revesteix la forma d'autorització administrativa en els casos següents:

a) Si es tracta d'una reserva del dret d'ús especial no privatiu del domini públic. Tenen la consideració d'ús especial del domini públic el de l'espectre radioelèctric per radioaficionats i d'altres sense contingut econòmic, com els de banda ciutadana, i s'estableix mitjançant un reglament el termini de la seva durada i les condicions associades exigibles.

b) Si s'atorga el dret d'ús privatiu per a autoprestació pel sol·licitant, excepte en el cas d'administracions públiques que requereixen afectació demanial. No s'atorguen drets d'ús privatiu del domini públic radioelèctric per al seu ús en autoprestació en els casos en què la demanda superi l'oferta i s'apliqui el procediment que preveu l'apartat 2 de l'article anterior.

En els casos restants, el dret a l'ús privatiu del domini públic radioelèctric requereix concessió administrativa. Per a l'atorgament de l'esmentada concessió demanial, és requisit previ que els sol·licitants acreditin la condició d'operador. Les resolucions mitjançant les quals s'atorguin les concessions de domini públic radioelèctric es dicten i publiquen en la forma i els terminis que s'estableixin mitjançant un real decret.

Reglamentàriament, el Govern pot fixar condicions perquè s'autoritzi per l'Administració de telecomunicacions la transmissió de determinats drets d'ús del domini públic radioelèctric. Aquestes transmissions en cap cas exigeixen el titular del dret d'ús cedent de les obligacions assumides davant l'Administració, i en tot cas han de respectar les condicions tècniques d'ús que estableixen el quadre nacional d'atribució de freqüències o els plans tècnics o les que, si s'escau, estiguin fixades en les mesures tècniques d'aplicació de la Unió Europea. Així mateix, en aquest reglament es poden fixar els casos en què siguin transferibles les autoritzacions d'ús del domini públic radioelèctric en els casos en què es produeixi una subrogació en els drets i les obligacions de l'operador.

3. Reglamentàriament, el Govern ha d'establir les condicions no discriminatòries, proporcionades i transparents associades als títols habilitants per a l'ús del domini públic radioelèctric, entre les quals s'inclouen les necessàries per garantir l'ús efectiu i eficient de les freqüències i els compromisos contrets pels operadors en els processos de licitació que preveu l'apartat 2 de l'article anterior, que es puguin imposar en cada cas associades a l'ús de la freqüència, així com les condicions d'atorgament de títols habilitants per a l'ús del domini públic radioelèctric per a finalitats experimentals o esdeveniments de curta durada.

4. Amb caràcter previ a la utilització del domini públic radioelèctric, s'exigeix, preceptivament, la inspecció o el reconeixement de les instal·lacions, a fi de comprovar que s'ajusten a les condicions prèviament autoritzades. En funció de la naturalesa del servei, de la banda de freqüències emprada, de la importància tècnica de les instal·lacions que s'utilitza o per raons d'eficàcia en la gestió de l'espectre es pot substituir la inspecció prèvia per una certificació expedida pel tècnic competent.

5. D'acord amb els principis d'objectivitat i de proporcionalitat, atenent principalment les necessitats de la planificació i de l'ús eficient i la disponibilitat de l'espectre radioelèctric en els termes establerts reglamentàriament, el Ministeri de Ciència i Tecnologia pot modificar els títols habilitants per a l'ús del domini públic radioelèctric amb l'audiència prèvia dels interessats, del Consell de Consumidors i Usuaris i, si s'escau, de les associacions més representatives dels usuaris restants,

i l'informe de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. La modificació s'ha de fer mitjançant una ordre ministerial, que estableix un termini perquè els titulars s'adaptin a aquella.

TÍTOL VI

L'administració de les telecomunicacions

Article 46. *Competències de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes públics.*

1. Tenen la consideració d'autoritat nacional de reglamentació de telecomunicacions:

- a) El Govern.
- b) Els òrgans superiors i directius del Ministeri de Ciència i Tecnologia que, de conformitat amb l'estructura orgànica del departament, assumeixen les competències d'aquesta Llei.
- c) Els òrgans superiors i directius del Ministeri d'Economia en matèria de regulació de preus.
- d) La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.
- e) L'Agència Estatal de Radiocomunicacions.

Reglamentàriament, el Govern ha de desenvolupar les competències que aquesta Llei encomana al Ministeri de Ciència i Tecnologia, al Ministeri d'Economia, a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i a l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, així com les funcions, les responsabilitats i els recursos materials, de personal i financers que per al compliment de les finalitats se'ls assignin. Entre els recursos financers, s'hi pot incloure l'afectació de les taxes en els termes que regula el títol següent d'aquesta Llei.

2. El ministre de Ciència i Tecnologia, sense perjudici de les competències atribuïdes a altres òrgans per aquesta Llei, proposa al Govern la política que ha de seguir per facilitar el desenvolupament i l'evolució de les obligacions de servei públic al qual fa referència el títol III i la desenvolupa assumint la competència de control i seguiment de les obligacions de servei públic que corresponguin als diferents operadors en l'explotació de xarxes o la prestació de serveis de comunicacions electròniques, sense perjudici de les competències que aquesta Llei atorga a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en relació amb el servei universal.

També corresponen al Ministeri de Ciència i Tecnologia, en els termes d'aquesta Llei, les competències no atribuïdes a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions d'acord amb el que disposa el títol II d'aquesta Llei, així com les competències en matèria de l'avaluació de la conformitat d'equips i aparells i de gestió del domini públic radioelèctric, sense perjudici de les expressament atribuïdes a l'Agència Estatal de Radiocomunicacions.

Article 47. *L'Agència Estatal de Radiocomunicacions.*

1. Es crea, amb la denominació d'Agència Estatal de Radiocomunicacions, un organisme públic amb caràcter d'organisme autònom, d'acord amb el que preveu l'article 43.1.a) de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, amb personalitat jurídica pública diferenciada i plena capacitat d'obrar, que s'ha de regir per aquesta Llei i les altres normes aplicables.

2. Aquesta Agència s'adscriu, a través de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, al Ministeri de Ciència i Tecnologia, al qual en correspon la direcció estratègica, l'avaluació i el control dels resultats de la seva activitat.

3. A l'Agència, dins l'esfera de les seves competències, li corresponen les potestats administratives per al compliment de les seves finalitats, en els termes que preveu el seu Estatut i d'acord amb la legislació aplicable.

4. En l'exercici de les seves funcions públiques, l'Agència actua d'acord amb el que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

5. L'Agència té per objecte l'execució de la gestió del domini públic radioelèctric en el marc de les directrius fixades pel Govern, el Ministeri de Ciència i Tecnologia i la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, així com la normativa corresponent.

6. Per al compliment de l'objecte fixat a l'apartat anterior, l'Agència ha de dur a terme les funcions següents en els termes que reglamentàriament es determinin:

a) La proposta de planificació, la gestió i l'administració del domini públic radioelèctric, així com la tramitació i l'atorgament dels títols habilitants per a la seva utilització, excepte quan se'n limiti el nombre d'acord amb el que preveu l'apartat 2 de l'article 44.

b) L'exercici de les funcions atribuïdes a l'Administració General de l'Estat en matèria d'autorització i inspecció d'instal·lacions radioelèctriques en relació amb els nivells d'emissió radioelèctrica permesos als quals es refereix l'article 44 d'aquesta Llei, en l'àmbit de la competència exclusiva que correspon a l'Estat sobre les telecomunicacions, d'acord amb l'article 149.1.21a de la Constitució.

c) La gestió d'un registre públic de radiofreqüències, accessible a través d'Internet, en el qual consten els titulars de concessions administratives per a l'ús privat del domini públic radioelèctric.

d) L'elaboració de projectes i el desenvolupament dels plans tècnics nacionals de radiodifusió i televisió.

e) La comprovació tècnica d'emissions radioelèctriques per a la identificació, localització i eliminació d'interferències perjudicials, infraccions, irregularitats i perturbacions dels sistemes de radiocomunicació.

f) El control i la inspecció de les telecomunicacions, així com la proposta d'incoació d'expedients sancionadors en la matèria, sense perjudici de les competències que estableix en aquest àmbit aquesta Llei. En matèries de competència del Ministeri de Ciència i Tecnologia o de la Comissió del Mercat de Telecomunicacions, i quan aquestes ho sol·licitin l'Agència Estatal de Radiocomunicacions fa les funcions d'inspecció que li siguin requerides.

g) La gestió de l'assignació dels recursos òrbita-espectre per a comunicacions per satèl·lit.

h) La gestió en període voluntari de la taxa per reserva del domini públic radioelèctric que estableix l'apartat 3 de l'annex I d'aquesta Llei, i la gestió i recaptació en període voluntari de les taxes de telecomunicacions que estableix l'apartat 4 de l'esmentat annex I, que es recaptin per la prestació de serveis que tingui encomanada l'Agència d'acord amb el que preveu aquesta Llei, sense perjudici dels convenis que pugui establir l'Agència Estatal de Radiocomunicacions amb altres entitats i de la facultat executiva de recaptació que correspongui a altres òrgans de l'Estat en matèria d'ingressos públics.

i) L'elaboració d'estudis i informes i, en general, l'assessorament de l'Administració General de l'Estat en tot el que fa referència a la gestió del domini públic radioelèctric.

j) La col·laboració amb la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació en la participació en els organismes internacionals relacionats amb la planificació de l'espectre radioelèctric.

k) L'elaboració i elevació al Ministeri de Ciència i Tecnologia d'un informe anual sobre la seva actuació.

7. El règim de personal de l'Agència s'ha d'ajustar al que disposa l'article 47.1 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

En els termes en què estableixi el seu Estatut, l'Agència igualment pot contractar personal laboral per a la provisió de llocs d'especial contingut tècnic. La tramitació de les corresponents convocatòries de selecció i provisió de llocs de treball l'ha de fer l'Agència, en els mateixos termes que estableix l'Administració General de l'Estat.

8. Els recursos econòmics de l'Agència poden provenir de qualsevol dels enumerats a l'apartat 1 de l'article 65 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat. Entre els recursos econòmics de l'Agència s'inclou, a més, el romanent que, de conformitat amb el que preveu l'apartat 5 de l'annex I d'aquesta Llei, li ingressi la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, així com el que s'hagi recaptat en concepte de la taxa de l'apartat 4 de l'annex I per la prestació de serveis que tingui encomanada l'Agència d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

9. El règim de contractació, d'adquisició i d'alienació de l'Agència es regeix per les normes generals de contractació de les administracions públiques.

10. El règim patrimonial de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions s'ajusta a les previsions de l'article 48 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

11. L'Agència elabora anualment un avantprojecte de pressupost amb l'estructura que assenyali el Ministeri d'Hisenda, i el remet al Ministeri de Ciència i Tecnologia per a la seva elevació al Govern i posterior remissió a les Corts Generals, com a part dels pressupostos generals de l'Estat. El règim pressupostari, l'economicofinancer, el de comptabilitat, el d'intervenció i el de control financer de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions és el que estableix la Llei general pressupostària, d'acord amb el que preveu l'article 50 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat.

12. Correspon al Govern aprovar l'Estatut de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, mitjançant un reial decret, a iniciativa del ministre de Ciència i Tecnologia i a proposta conjunta dels ministres d'Hisenda i d'Administracions Públiques.

13. La constitució efectiva de l'Agència té lloc en el moment i amb els terminis que assenyali el Reial decret d'aprovació del seu Estatut. L'esmentat Reial decret s'ha de sotmetre a l'aprovació del Consell de Ministres en un termini no superior a un any des de l'entrada en vigor d'aquesta disposició. En aquest Reial decret s'han de determinar els òrgans, centres i serveis que queden integrats a l'Agència amb les modificacions que siguin necessàries.

Article 48. *La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.*

1. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions és un organisme públic dels que preveu l'apartat 1 de la disposició addicional desena de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, dotat de personalitat jurídica i plena capacitat pública i privada. Està adscrita al Ministeri de Ciència i Tecnologia, a través de la Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació, que exerceix les funcions de coordinació entre la Comissió i el Ministeri. Es regeix pel que disposen aquesta Llei i les disposicions que la despleguin, així com per la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic

de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, en l'exercici de les funcions públiques que aquesta Llei li atribueix i, supletòriament, per la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, d'acord amb el que preveu l'apartat 1 de la seva disposició addicional desena. El personal que presti servei a la Comissió hi queda vinculat per una relació de caràcter laboral.

2. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions té per objecte l'establiment i la supervisió de les obligacions específiques que hagin de complir els operadors als mercats de telecomunicacions i el foment de la competència als mercats dels serveis audiovisuals, de conformitat amb el que preveu la seva normativa reguladora, la resolució dels conflictes entre els operadors i, si s'escau, l'exercici com a òrgan arbitral de les controvèrsies entre aquests.

3. En les matèries de telecomunicacions que regula aquesta Llei la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions exerceix les funcions següents:

a) Arbitrar en els conflictes que puguin sorgir entre els operadors del sector de les comunicacions electròniques, així com en aquells altres casos que es puguin establir per via reglamentària, quan els interessats ho acordin.

L'exercici d'aquesta funció arbitral no té caràcter públic. El procediment arbitral s'estableix mitjançant un real decret i s'ajusta als principis essencials d'audiència, llibertat de prova, contradicció i igualtat, i és indisponible per a les parts.

b) Assignar la numeració als operadors, per a la qual cosa ha de dictar les resolucions oportunes, en condicions objectives, transparents i no discriminatòries, d'acord amb el que reglamentàriament es determini. La Comissió ha de vetllar per la correcta utilització dels recursos públics de numeració assignats. Així mateix, autoritza la transmissió dels esmentats recursos, i estableix, mitjançant una resolució, les condicions d'aquella.

c) Exercir les funcions que en relació amb el servei universal i el seu finançament li encomana el títol III d'aquesta Llei.

d) La resolució vinculant dels conflictes que se suscitin entre els operadors en matèria d'accés i interconnexió de xarxes, en els termes que estableix el títol II d'aquesta Llei, així com en matèries relacionades amb les guies telefòniques, el finançament del servei universal i l'ús compartit d'infraestructures. Així mateix, exerceix les competències restants que en matèria d'interconnexió li atribueix aquesta Llei.

e) Adoptar les mesures necessàries per salvaguardar la pluralitat d'oferta del servei, l'accés a les xarxes de comunicacions electròniques pels operadors, la interconnexió de les xarxes i l'explotació de xarxa en condicions de xarxa oberta, i la política de preus i comercialització pels prestadors dels serveis. A aquests efectes, sense perjudici de les funcions encomanades en el capítol III del títol II d'aquesta Llei i en la seva normativa de desplegament, la Comissió ha d'exercir les funcions següents:

1a Dictar, sobre les matèries indicades, instruccions adreçades als operadors que actuïn en el sector de comunicacions electròniques. Aquestes instruccions són vinculants una vegada notificades o, si s'escau, publicades en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2a Posar en coneixement del Servei de Defensa de la Competència els actes, els acords, les pràctiques o conductes dels quals pot tenir notícia en l'exercici de les seves atribucions i que presentin indicis de ser contraris a la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència. Amb aquesta finalitat, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de comunicar al Servei de Defensa de la Competència tots els elements

de fet al seu abast i, si s'escau, ha de remetre dictamen no vinculant de la qualificació que li mereixen els fets esmentats.

3a Exercir la competència de l'Administració General d'Estat per interpretar la informació que en aplicació de l'article 9 d'aquesta Llei li subministrin els operadors en l'exercici de la protecció de la lliure competència al mercat de les comunicacions electròniques.

f) Informar preceptivament en els procediments iniciats per a l'autorització de les operacions de concentració d'operadors o de presa de control d'un o diversos operadors del sector de les comunicacions electròniques, quan aquestes operacions hagin de ser sotmeses al Govern per a la seva decisió, d'acord amb la legislació vigent en matèria de defensa de la competència.

g) Definir els mercats pertinents per establir obligacions específiques conforme al que preveuen el capítol II del títol II i l'article 13 d'aquesta Llei.

h) Assessorar el Govern i el ministre de Ciència i Tecnologia, a sollicitud d'aquests o per pròpia iniciativa, en els assumptes concernents al mercat i a la regulació de les comunicacions, particularment en les matèries que puguin afectar el desenvolupament lliure i competitiu del mercat. Igualment pot assessorar les comunitats autònomes i les corporacions locals, a petició dels òrgans competents de cada una d'aquestes, en relació amb l'exercici de competències pròpies de les esmentades administracions públiques que entrin en relació amb la competència estatal en matèria de telecomunicacions.

En particular, ha d'informar preceptivament en els procediments tramitats per l'Administració General de l'Estat per a l'elaboració de disposicions normatives, en matèria de comunicacions electròniques, especificacions tècniques d'equips, aparells, dispositius i sistemes de telecomunicació; planificació i atribució de freqüències de l'espectre radioelèctric, així com plec de clàusules administratives generals que, si s'escau, hagin de regir els procediments de licitació per a l'atorgament de concessions de domini públic radioelèctric.

i) Exercir les funcions inspectores en els assumptes sobre els quals tingui atribuïda la potestat sancionadora d'acord amb l'article 50.1 i sol·licitar la intervenció de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions per a la inspecció tècnica de les xarxes i dels serveis de comunicacions electròniques en aquells casos en què la Comissió ho consideri necessari per a l'acompliment de les seves funcions.

j) L'exercici de la potestat sancionadora en els termes que preveu aquesta Llei.

En els procediments que s'iniciïn com a resultat de denúncia per part del Ministeri de Ciència i Tecnologia, l'òrgan instructor, abans de formular l'oportuna proposta de resolució, ha de sotmetre l'expedient a informe de l'esmentat ministeri. La proposta de resolució ha de ser motivada si se separa de l'esmentat informe.

k) Denunciar, davant els serveis d'inspecció de telecomunicacions de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, les conductes contràries a la legislació general de les telecomunicacions quan no li correspongui l'exercici de la potestat sancionadora.

En els procediments que s'iniciïn com a resultat de les denúncies a què es refereix el paràgraf anterior, l'òrgan instructor, abans de formular l'oportuna proposta de resolució, ha de sotmetre l'expedient a informe de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions. La proposta de resolució ha de ser motivada si se separa de l'esmentat informe.

l) La gestió d'un registre d'operadors, en el qual s'inscriuen totes aquelles l'activitat de les quals requereixi la notificació a la qual es refereix l'article 6 d'aquesta Llei.

El registre conté les dades necessàries perquè la Comissió pugui exercir les funcions que tingui atribuïdes.

m) Qualsevol altres que legalment o reglamentàriament se li atribueixin o que li encomanin el Govern o el Ministeri de Ciència i Tecnologia.

4. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions està regida per un Consell, al qual correspon l'exercici de totes les funcions que estableix l'apartat anterior.

5. L'esmentat Consell està compost per un president, un vicepresident i set consellers, que són nomenats pel Govern, mitjançant un reial decret adoptat a proposta conjunta dels ministres de Ciència i Tecnologia i Economia, entre persones de reconeguda competència professional relacionada amb el sector de les telecomunicacions i la regulació dels mercats, amb la compareixença prèvia davant la Comissió competent del Congrés dels Diputats, per informar sobre les persones que pretén proposar.

6. El Consell designa un secretari no conseller, que actua amb veu, però sense vot.

7. Els càrrecs de president, vicepresident i consellers es renoven cada sis anys, i els inicialment designats poden ser reelegits per una sola vegada.

8. El president, el vicepresident i els consellers cessen en el seu càrrec per renúncia acceptada pel Govern, expiració del terme del seu mandat o per separació acordada pel Govern, amb la instrucció prèvia d'expedient pel ministre de Ciència i Tecnologia, per incapacitat permanent per a l'exercici del càrrec, incompliment greu de les seves obligacions, condemna per delictes dolos o incompatibilitat sobrevinguda.

9. Tots els membres del Consell estan subjectes al règim d'incompatibilitats dels alts càrrecs de l'Administració.

10. El Consell de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions aprova el reglament de règim interior de la Comissió, en el qual es regulen l'actuació dels òrgans d'aquesta, el procediment que s'ha de seguir per a l'adopció d'acords i l'organització del personal.

L'acord d'aprovació del reglament de règim interior ha de ser adoptat amb el vist-i-plau de dos terços dels membres que componen el Consell de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

11. La Comissió ha d'elaborar anualment un informe al Govern sobre el desenvolupament del mercat de les telecomunicacions i dels serveis audiovisuals, que s'ha d'elevat a les Corts Generals. Aquest informe ha de reflectir totes les actuacions de la Comissió, les seves observacions i els suggeriments sobre l'evolució del mercat, el compliment de les condicions de la lliure competència, les mesures per corregir les deficiències advertides i per facilitar el desenvolupament de les telecomunicacions.

12. En l'exercici de les seves funcions, i en els termes que reglamentàriament es determinin, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, una vegada iniciat el procediment corresponent, en qualsevol moment, d'ofici o a instància dels interessats, pot adoptar les mesures cautelars que consideri oportunes per assegurar l'eficàcia del laude o de la resolució que pugui dictar, si hi ha elements de judici suficients per fer-ho.

13. La Comissió té patrimoni propi, independent del patrimoni de l'Estat.

14. Els recursos de la Comissió estan integrats per:

a) Els béns i valors que constitueixen el seu patrimoni i els productes i rendes d'aquest.

b) Els ingressos obtinguts per la liquidació de taxes meritades per la realització d'activitats de prestació de serveis i els derivats de l'exercici de les competències i funcions a les quals es refereix l'apartat 3 d'aquest article. Això no obstant, la recaptació procedent de l'activitat sancionadora de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions s'ha d'ingressar al Tresor Públic.

En particular, constitueixen ingressos de la Comissió les taxes que es regulen a l'apartat 1 de l'annex I d'aquesta Llei en els termes que s'hi fixen.

La gestió i recaptació en període voluntari de les taxes dels apartats 1 i 2 de l'annex I d'aquesta Llei, així com de les taxes de telecomunicacions que estableix l'apartat 4 de l'esmentat annex I que es recaptin per la prestació de serveis que tingui encomanada la Comissió, d'acord amb el que preveu aquesta Llei, correspon a la Comissió en els termes que fixa l'apartat 5 de l'esmentat annex, sense perjudici dels convenis que aquesta pugui establir amb altres entitats i de la facultat executiva que correspongui a altres òrgans de l'Estat en matèria d'ingressos públics, o de la seva obligació d'ingrés al Tresor Públic, si s'escau, en els casos que preveu l'annex I d'aquesta Llei.

c) Les transferències que, si s'escau, efectui el Ministeri de Ciència i Tecnologia amb càrrec als pressupostos generals de l'Estat.

15. La Comissió ha d'elaborar anualment un avantprojecte de pressupost amb l'estructura que determini el Ministeri d'Hisenda, i l'ha de remetre a l'esmentat departament per a la seva elevació al Govern. Aquest últim, amb l'aprovació prèvia, l'ha de remetre a les Corts Generals, integrat als pressupostos generals de l'Estat. El pressupost té caràcter estimatiu i les seves variacions són autoritzades d'acord amb el que estableix la Llei general pressupostària.

16. El control econòmic i financer de la Comissió s'ha de fer d'acord amb el que disposa la Llei general pressupostària.

17. Les disposicions i resolucions que dicti la Comissió en l'exercici de les seves funcions públiques posen fi a la via administrativa i poden ser objecte de recurs davant la jurisdicció contenciosa administrativa en els termes que estableix la llei reguladora de l'esmentada jurisdicció.

Els laudes que dicti la Comissió en l'exercici de la seva funció arbitral tenen els efectes que estableix la Llei 36/1988, de 5 de desembre, d'arbitratge; la seva revisió, anul·lació i execució forçosa s'acomoden al que disposa la Llei esmentada.

TÍTOL VII

Taxes en matèria de telecomunicacions

Article 49. *Principis aplicables a les taxes en matèria de telecomunicacions.*

1. Els operadors i els titulars de drets d'ús del domini públic radioelèctric o de recursos de numeració han d'estar subjectes al pagament de les taxes que estableix l'ordenament jurídic.

2. Aquestes taxes tenen com a finalitat:

a) Cobrir les despeses administratives que ocasioni el treball de regulació relatiu a la preparació i posada en pràctica del dret comunitari derivat i actes administratius, com les relatives a la interconnexió i accés.

b) Els que ocasionin la gestió, el control i l'execució del règim que estableix aquesta Llei.

c) Els que ocasionin la gestió, el control i l'execució dels drets d'ocupació del domini públic, els drets d'ús del domini públic radioelèctric i la numeració.

d) La gestió de les notificacions que regulen l'article 6 d'aquesta Llei.

e) Les despeses de cooperació internacional, harmonització i normalització i l'anàlisi de mercat.

3. Sense perjudici del que disposa l'apartat 2, les taxes establertes per l'ús del domini públic radioelèctric,

la numeració i el domini públic necessari per a la instal·lació de xarxes de comunicacions electròniques tenen com a finalitat la necessitat de garantir l'ús òptim d'aquests recursos, tenint en compte el valor del bé l'ús del qual s'atorga i la seva escassetat. Aquestes taxes han de ser no discriminatòries, transparents, justificades objectivament i proporcionades a la seva finalitat. Així mateix, han de fomentar el compliment dels objectius i principis que estableix l'article 3, en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

4. Les taxes a què es refereixen els apartats anteriors són imposades de manera objectiva, transparent i proporcional, de manera que es minimitzin els costos administratius addicionals i les càrregues que en deriven.

5. El Ministeri de Ciència i Tecnologia, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, així com les administracions territorials que gestionin i liquidin taxes subsumibles a l'apartat 2 d'aquest article, publiquen un resum anual de les despeses administratives que justifiquen la seva imposició i de l'import total de la recaptació.

6. Les taxes en matèria de telecomunicacions gestionades per l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics són les que recull l'annex I d'aquesta Llei.

TÍTOL VIII

Inspecció i règim sancionador

Article 50. *Funcions inspectores i sancionadores.*

1. La funció inspectora en matèria de telecomunicacions correspon a:

- a) L'Agència Estatal de Radiocomunicacions.
- b) La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.
- c) El Ministeri de Ciència i Tecnologia.

2. És competència del Ministeri de Ciència i Tecnologia la inspecció dels serveis i de les xarxes de telecomunicacions, de les seves condicions de prestació, dels equips, dels aparells, de les instal·lacions i dels sistemes civils, que compta amb un servei central d'inspecció tècnica de telecomunicacions.

3. Correspon a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions la inspecció de les activitats dels operadors de telecomunicacions respecte de les quals tingui competència sancionadora de conformitat amb aquesta Llei.

4. Correspon a l'Agència Estatal de Radiocomunicacions la competència de control i inspecció del domini públic radioelèctric, així com la realització d'activitats d'inspecció de conformitat amb el que estableix l'apartat següent.

5. Per a la realització de determinades activitats d'inspecció tècnica, el Ministeri de Ciència i Tecnologia o la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en matèries de la seva competència, poden sol·licitar l'actuació de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions.

6. Els funcionaris de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, del Ministeri de Ciència i Tecnologia i el personal de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions específicament designat per a això tenen, en l'exercici de les seves funcions inspectores, la consideració d'autoritat pública i poden sol·licitar, a través de l'autoritat governativa corresponent, el suport necessari dels cossos i les forces de seguretat.

Els operadors o els qui realitzin les activitats a les quals es refereix aquesta Llei estan obligats a facilitar al personal d'inspecció, en l'exercici de les seves funcions, l'accés a les seves instal·lacions. També han de

permetre que l'esmentat personal porti a terme el control dels elements afectes als serveis o les activitats que duguin a terme, de les xarxes que instal·lin o explotin i de tots els documents que estan obligats a posseir o conservar. Les persones físiques i jurídiques compreses en aquest paràgraf queden obligades a posar a disposició del personal d'inspecció tots els llibres, registres i documents, sigui quin sigui el seu suport, que aquest consideri necessaris, inclosos els programes informàtics i els arxius magnètics, òptics o de qualsevol altra classe.

Les actuacions de comprovació o investigació dutes a terme per l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, el Ministeri de Ciència i Tecnologia i la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en l'àmbit de les seves competències es poden desenvolupar, a elecció dels seus serveis:

- a) En qualsevol despatx, oficina o dependència de la persona o entitat inspeccionada o de qui les representi.
- b) Als propis locals de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, del Ministeri de Ciència i Tecnologia o de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

Quan les actuacions de comprovació o investigació es duguin a terme als llocs assenyalats en el paràgraf a) anterior, s'observa la jornada laboral d'aquests, sense perjudici que es pugui actuar de comú acord en altres hores o dies.

Les obligacions que estableixen els paràgrafs anteriors també són exigibles als qui, tot i no tenir títol habilitant, apareguin com a responsables de la prestació del servei, de la instal·lació o de l'explotació de la xarxa o de l'exercici de l'activitat.

7. L'aplicació del règim sancionador correspon al Ministeri de Ciència i Tecnologia i a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions de conformitat amb el que estableix l'article 58 d'aquesta Llei.

Article 51. *Responsabilitat per les infraccions en matèria de telecomunicacions.*

La responsabilitat administrativa per les infraccions de les normes reguladores de les telecomunicacions és exigible:

a) En el cas d'incompliment de les condicions establertes per a l'explotació de xarxes o la prestació de serveis de comunicacions electròniques, a la persona física o jurídica que dugui a terme l'activitat.

b) En les comeses amb motiu de l'explotació de xarxes o la prestació de serveis sense haver efectuat la notificació a la qual es refereix l'article 6 d'aquesta Llei, a la persona física o jurídica que faci l'activitat o, subsidiàriament, a la que tingui la disponibilitat dels equips i les instal·lacions per qualsevol títol jurídic vàlid en dret o no tenint-lo.

c) En les comeses pels usuaris o per altres persones que, sense estar compreses en els paràgrafs anteriors, facin activitats regulades en la normativa sobre telecomunicacions, a la persona física o jurídica l'actuació de la qual estigui tipificada pel precepte infringit o a la persona a qui les normes corresponents atribueixen específicament la responsabilitat.

Article 52. *Classificació de les infraccions.*

Les infraccions de les normes reguladores de les telecomunicacions es classifiquen com a molt greus, greus i lleus.

Article 53. *Infraccions molt greus.*

Es consideren infraccions molt greus:

- a) La realització d'activitats sense títol habilitant quan sigui legalment necessari o utilitzant paràmetres

tècnics diferents dels propis del títol i la utilització de potències d'emissió notòriament superiors a les permeses o de freqüències radioelèctriques sense autorització o diferents de les autoritzades, sempre que, en aquests dos últims casos, es produeixin danys greus a les xarxes o a la prestació dels serveis de comunicacions electròniques.

b) L'ús, en condicions diferents a les autoritzades, de l'espectre radioelèctric que provoqui alteracions que impedeixin la correcta prestació d'altres serveis per altres operadors.

c) L'incompliment greu o reiterat pels titulars de concessions, afectacions demanials o autoritzacions per a l'ús del domini públic radioelèctric de les condicions essencials que els imposi el Ministeri de Ciència i Tecnologia.

d) La transmissió total o parcial de concessions o autoritzacions per a l'ús privatiu del domini públic radioelèctric, sense complir els requisits que a aquest efecte estableix la normativa de desplegament d'aquesta Llei.

e) La producció deliberada d'interferències definides com a perjudicials en aquesta Llei, incloses les causades per estacions radioelèctriques que estiguin instal·lades o en funcionament a bord d'un vaixell, d'una aeronau o de qualsevol altre objecte flotant o aerotransportat que transmeti emissions des de fora del territori espanyol per a la seva possible recepció total o parcial en aquest.

f) Efectuar emissions radioelèctriques que incompleixin greument els límits d'exposició que estableix la normativa de desplegament de l'article 44 d'aquesta Llei i incomplir greument les altres mesures de seguretat que estableix l'esmentada normativa, incloses les obligacions de senyalització o de tancar les instal·lacions radioelèctriques.

g) Permetre l'ús d'enllaços procedents de l'exterior del territori nacional que es facilitin a través de satèl·lits l'ús dels quals no hagi estat prèviament autoritzat.

h) La instal·lació, posada en servei o utilització de terminals o d'equips connectats a les xarxes públiques de comunicacions electròniques que no hagin avaluat la seva conformitat, conforme al títol IV d'aquesta Llei, si es produeixen danys molt greus a aquelles.

i) La importació o la venda a l'engròs d'equips o aparells la conformitat dels quals no hagi estat avaluada d'acord amb el que disposa el títol IV d'aquesta Llei, o amb els acords o convenis internacionals fets per l'Estat espanyol.

j) L'incompliment greu i reiterat pels titulars dels laboratoris designats o per les entitats col·laboradores de l'Administració de les obligacions que reglamentàriament s'estableixin per al seu funcionament o de les derivades de la seva acreditació o concert, en el procés d'avaluació dels aparells de telecomunicacions, de conformitat amb les especificacions tècniques que els siguin aplicables.

k) La negativa o l'obstrucció a ser inspeccionat, i la no-col·laboració amb la inspecció quan aquesta sigui requerida.

l) L'incompliment greu o reiterat de les obligacions de servei públic, segons el que estableix el títol III.

m) L'incompliment reiterat de l'obligació de mantenir els nivells de qualitat establerts per a la prestació dels serveis.

n) La interceptió, sense autorització, de telecomunicacions no destinades al públic en general.

ñ) La divulgació del contingut, o de la simple existència, de missatges no destinats al públic en general emesos o rebuts a través de serveis de telecomunicacions, als quals s'accedeixi mitjançant la interceptió voluntària o involuntària, la seva publicació o qualsevol altre ús d'aquests sense l'autorització pertinent.

o) L'incompliment deliberat, per part dels operadors, de les obligacions en matèria d'intercepció legal de les comunicacions imposades en desplegament de l'article 33 d'aquesta Llei.

p) L'incompliment reiterat dels requeriments d'informació formulats per l'òrgan competent de l'Administració de l'Estat en l'exercici de les seves funcions.

q) L'incompliment de les instruccions dictades per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en l'exercici de les competències que en matèria de mercats de referència i operadors amb poder significatiu aquesta Llei li atribueix.

r) L'incompliment de les resolucions adoptades per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en l'exercici de les seves funcions en matèria de comunicacions electròniques, a excepció de les que dugui a terme en el procediment arbitral amb la submissió voluntària prèvia de les parts.

s) L'incompliment greu o reiterat pels operadors de les condicions per a la prestació de serveis o l'explotació de xarxes de comunicacions electròniques.

t) L'explotació de xarxes o la prestació de serveis de comunicacions electròniques sense complir els requisits exigibles per realitzar aquestes activitats que estableixen aquesta Llei i la seva normativa de desplegament.

u) L'incompliment del que estableix l'article 6.1.

v) L'incompliment, per part de les persones físiques o jurídiques habilitades per a l'explotació de xarxes o la prestació de serveis de comunicacions electròniques accessibles al públic, de les obligacions en matèria d'accés i interconnexió a les quals estiguin sotmeses per la legislació vigent.

w) L'incompliment de les condicions determinants de l'adjudicació i l'assignació dels recursos de numeració inclosos en els plans de numeració degudament aprovats.

x) L'incompliment reiterat dels requeriments d'informació formulats per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en l'exercici de les seves funcions.

y) La falta de notificació a l'Administració pel titular d'una xarxa de comunicacions electròniques dels serveis que s'estiguin prestant a través d'aquest quan aquesta informació sigui exigible d'acord amb la normativa aplicable.

z) La vulneració greu o reiterada dels drets que preveu l'article 38.3, llevat del que preveu el paràgraf h), la infracció del qual es regeix pel règim sancionador que preveu la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i comerç electrònic.

Article 54. *Infraccions greus.*

Es consideren infraccions greus:

a) La realització d'activitats sense títol habilitador quan sigui legalment necessari o utilitzant paràmetres tècnics diferents dels propis del títol i la utilització de potències d'emissió notòriament superiors a les permeses o de freqüències radioelèctriques sense autorització o diferents de les autoritzades, sempre que aquestes conductes no constitueixin una infracció molt greu.

b) La instal·lació d'estacions radioelèctriques sense autorització, quan, d'acord amb el que disposa la normativa reguladora de les telecomunicacions, sigui necessària, o d'estacions radioelèctriques a bord d'un vaixell, d'una aeronau o de qualsevol altre objecte flotant o aerotransportat, que, al mar o fora d'aquest, possibiliti la transmissió d'emissions des de l'exterior per a la seva possible recepció total o parcial en territori nacional.

c) La mera producció d'interferències definides com a perjudicials en aquesta Llei que no estiguin compreses a l'article anterior.

d) L'emissió de senyals d'identificació falsos o enganyosos.

e) L'ús, en condicions diferents de les autoritzades, de l'espectre radioelèctric que provoqui alteracions que dificultin la correcta prestació d'altres serveis per altres operadors.

f) No atendre el requeriment fet per l'autoritat competent per a la cessació de les emissions radioelèctriques, en els casos de producció d'interferències.

g) L'establiment de comunicacions amb estacions no autoritzades.

h) Efectuar emissions radioelèctriques que incompleixin els límits d'exposició que estableix la normativa de desplegament de l'article 44 d'aquesta Llei i incomplir les altres mesures de seguretat que s'hi estableixen, incloses les obligacions de senyalització o de tancar les instal·lacions radioelèctriques.

i) La instal·lació, posada en servei o utilització de terminals o d'equips connectats a les xarxes públiques de comunicacions electròniques que no hagin avaluat la seva conformitat, de conformitat amb el títol IV d'aquesta Llei, llevat que hagi de ser considerada com a infracció molt greu.

j) La distribució, venda o exposició per a la venda d'equips o aparells la conformitat dels quals amb els requisits essencials aplicables no hagi estat avaluada d'acord amb el que disposa el títol IV d'aquesta Llei o amb els acords o convenis internacionals fets per l'Estat espanyol.

k) La realització de l'activitat d'instal·lació d'aparells i sistemes de telecomunicació sense disposar del corresponent títol habilitant, així com l'incompliment dels requisits aplicables a l'accés als serveis de telecomunicacions a l'interior dels edificis i a la instal·lació de les infraestructures de telecomunicacions.

l) L'alteració, la manipulació o l'omissió de les característiques tècniques, de les marques, de les etiquetes, dels signes d'identificació o de la documentació dels equips o dels aparells de telecomunicacions.

m) L'incompliment per les entitats col·laboradores de l'Administració per a la normalització i l'homologació de les prescripcions tècniques i del contingut de les autoritzacions o dels concerts que els afectin, d'acord amb el que reglamentàriament es determini.

n) Els actes de col·laboració amb els usuaris de vaixells o aeronaus següents, ja siguin nacionals o de bandera estrangera, efectuats deliberadament i que possibilitin la producció de les infraccions que preveuen el paràgraf h) de l'article 53 i el paràgraf b) d'aquest article:

1r El subministrament, el manteniment o la reparació del material que incorpori el vaixell o l'aeronau.

2n El seu aprovisionament o proveïment.

3r El subministrament de mitjans de transport o el transport de persones o de material al vaixell o a l'aeronau.

4t L'encàrrec o la realització de produccions de tot tipus des de vaixells o aeronaus, inclosa la publicitat destinada a la seva difusió per ràdio.

5è La prestació de serveis relatius a la publicitat de les estacions instal·lades als vaixells o a les aeronaus.

6è Qualsevol altres actes de col·laboració per a la comissió d'una infracció en matèria de telecomunicacions mitjançant l'ús de vaixells o aeronaus.

ñ) L'incompliment per part dels operadors de les obligacions en matèria d'intercepció legal de les comunicacions imposades en desplegament de l'article 33 d'aquesta Llei, llevat que hagi estat considerat com a infracció molt greu, de conformitat amb el que disposa l'article anterior.

o) L'incompliment de les obligacions de servei públic, segons el que estableix el títol III, llevat que s'hagi

de considerar com a infracció molt greu, de conformitat amb el que preveu l'article anterior.

p) L'incompliment pels operadors de les condicions per a la prestació de serveis o l'explotació de xarxes de comunicacions electròniques.

q) Qualsevol altre incompliment greu de les obligacions dels operadors explotadors de xarxes o prestadors de serveis de comunicacions electròniques o dels seus usuaris, previst en les lleis vigents, llevat que hagi de ser considerat com a infracció molt greu, de conformitat amb el que disposa l'article anterior.

r) La vulneració dels drets que preveu l'article 38.3, llevat que hagi de ser reconeguda com a infracció molt greu. Queda exceptuat el dret que preveu el paràgraf h), la infracció del qual es regeix pel règim sancionador que preveu la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i comerç electrònic.

Article 55. *Infraccions lleus.*

Es consideren infraccions lleus:

a) La producció de qualsevol tipus d'emissió radioelèctrica no autoritzada, llevat que hagi de ser considerada com a infracció greu o molt greu.

b) La mera producció d'interferències quan no hagi de ser considerada com a infracció greu o molt greu.

c) No tenir els preceptius quadres de tarifes o de preus quan la normativa vigent n'exigeixi l'exhibició.

d) No facilitar les dades requerides per l'Administració o retardar injustificadament la seva aportació quan sigui exigible de conformitat amb el que preveu la normativa reguladora de les comunicacions electròniques.

e) Qualsevol altre incompliment de les obligacions imposades a operadors de xarxes o de serveis de comunicacions electròniques o dels seus usuaris, previst en les lleis vigents, llevat que hagi de ser considerat com a infracció greu o molt greu, de conformitat amb el que disposen els articles anteriors.

Article 56. *Sancions.*

1. El Ministeri de Ciència i Tecnologia o la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions han d'imposar, en l'àmbit de les seves respectives competències, les sancions següents:

a) Per la comissió d'infraccions molt greus tipificades en els paràgrafs q) i r) de l'article 53 s'imposa a l'infractor una multa per un import no inferior a la quantia, ni superior al quintuple del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o les omissions en què consisteixi la infracció. En cas que no sigui possible aplicar aquest criteri o que d'aplicar-lo en resulti una quantitat més petita que la més gran de les que a continuació s'indiquen, aquesta última constitueix el límit de l'import de la sanció pecuniària. A aquests efectes, es consideren les quantitats següents: l'u per cent dels ingressos bruts anuals obtinguts per l'entitat infractora en l'últim exercici a la branca d'activitat afectada o, en cas d'inexistència d'aquests, en l'exercici actual: el cinc per cent dels fons totals, propis o aliens, utilitzats en la infracció, o 20 milions d'euros.

b) Per la comissió de les altres infraccions molt greus s'imposa a l'infractor una multa per un import no inferior a la quantia ni superior al quintuple del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o les omissions en què consisteixi la infracció. En cas que no sigui possible aplicar aquest criteri, el límit màxim de la sanció és de dos milions d'euros.

Les infraccions molt greus, en funció de les seves circumstàncies, poden donar lloc a la inhabilitació fins a cinc anys de l'operador per a l'explotació de xarxes o la prestació de serveis de comunicacions electròniques.

c) Per la comissió d'infraccions greus s'imposa a l'infractor una multa per un import de fins al doble del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o les omissions que aquelles constitueixin o, en cas que no sigui aplicable aquest criteri, el límit màxim de la sanció és de 500.000 euros.

Les infraccions greus, en funció de les seves circumstàncies, poden comportar una amonestació pública, amb publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i en dos diaris de difusió nacional, una vegada que la resolució sancionadora tingui caràcter ferm.

d) Per la comissió d'infraccions lleus s'imposa a l'infractor una multa per un import de fins a 30.000 euros.

Les infraccions lleus, en funció de les seves circumstàncies, poden comportar una amonestació privada.

2. En tot cas, la quantia de la sanció que s'imposi, dins dels límits indicats, es gradua tenint en compte, a més del que preveu l'article 131.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, el següent:

- La gravetat de les infraccions comeses anteriorment pel subjecte al qual se sanciona.
- La repercussió social de les infraccions.
- El benefici que hagi reportat a l'infractor el fet objecte de la infracció.
- El dany causat.

A més, per a la fixació de la sanció s'ha de tenir en compte la situació econòmica de l'infractor, derivada del seu patrimoni, dels seus ingressos, de les seves càrregues familiars i de les altres circumstàncies personals que acrediti que l'afecten.

L'infractor està obligat, si s'escau, al pagament de les taxes que hagi hagut de satisfer en el cas d'haver fet la notificació a la qual es refereix l'article 6 o d'haver gaudit de títol per a la utilització del domini públic radioelèctric.

3. Sense perjudici del que estableix l'apartat 1 d'aquest article, el Ministeri de Ciència i Tecnologia o la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en l'àmbit de les seves competències respectives, poden adoptar les mesures següents:

a) Les infraccions a les quals es refereixen els articles 53 i 54 poden donar lloc a l'adopció de mesures cautelars, que de conformitat amb l'article 136 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, poden consistir en el precintament i, si s'escau, la retirada del mercat dels equips o les instal·lacions que hagi fet servir l'infractor per un termini màxim de sis mesos, i en l'ordre de cessació immediata de l'activitat presumptament infractora, i, si s'escau, és aplicable el règim d'execució subsidiària que preveu l'article 98 de la Llei esmentada.

b) Quan l'infractor no tingui un títol habilitador per a l'ocupació del domini públic o el seu equip no hagi avaluat la seva conformitat, es mantenen les mesures cautelars que preveu el paràgraf anterior fins a la resolució del procediment o fins a l'avaluació de la conformitat.

c) Les sancions imposades per qualsevol de les infraccions compreses en els articles 53 i 54, quan es requereixi un títol habilitador per a l'exercici de l'activitat realitzada per l'infractor, poden comportar, com a sanció accessòria, el precintament o la confiscació dels equips o aparells o la clausura de les instal·lacions mentre no es disposi de l'esmentat títol.

d) Així mateix, es pot acordar, com a mesura d'assegurament de l'eficàcia de la resolució definitiva que es dicti, la suspensió provisional de l'eficàcia del títol

i la clausura provisional de les instal·lacions, per un termini màxim de sis mesos.

4. A més de la sanció que correspongui imposar als infractors, quan es tracti d'una persona jurídica, es pot imposar una multa de fins a 60.000 euros als seus representants legals o a les persones que integren els òrgans directius que hagin intervingut en l'acord o la decisió.

Queden excloses de la sanció les persones que, formant part d'òrgans col·legiats d'administració, no hagin assistit a les reunions o hagin votat en contra o salvant el seu vot.

5. Les quanties assenyalades en aquest article poden ser actualitzades pel Govern, tenint en compte la variació dels índexs de preus de consum.

Article 57. *Prescripció.*

1. Les infraccions que regula aquesta Llei prescriuen, les molt greus, al cap de tres anys; les greus, al cap de dos anys, i les lleus, al cap de sis mesos.

El termini de prescripció de les infraccions comença a computar-se des del dia en què s'hagin comès. Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment sancionador. El termini de prescripció torna a comptar si l'expedient sancionador està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable al presumpte responsable.

En el cas d'infracció continuada, la data inicial del còmput és aquella en què es deixi de fer l'activitat infractora o la de l'últim acte amb què la infracció es consumi. Això no obstant, s'entén que persisteix la infracció mentre els equips, els aparells o les instal·lacions objecte de l'expedient no estiguin a disposició de l'Administració o quedi constància fefaent de la seva impossibilitat d'ús.

2. Les sancions imposades per faltes molt greus prescriuen al cap de tres anys; les imposades per faltes greus, al cap de dos anys, i les imposades per faltes lleus, al cap d'un any. El termini de prescripció de les sancions es comença a computar des del dia següent a aquell en què adquireixi fermesa la resolució per la qual s'imposa la sanció. Interromp la prescripció la iniciació, amb coneixement de l'interessat, del procediment d'execució, i torna a comptar el termini si aquell està paralitzat durant més d'un mes per causa no imputable a l'infractor.

Article 58. *Competències sancionadores.*

La competència sancionadora correspon:

a) A la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, quan es tracti d'infraccions molt greus tipificades en els paràgrafs q) a x) de l'article 53, infraccions greus tipificades en el paràgraf p) i, en l'àmbit material de la seva actuació, en el paràgraf q) de l'article 54, i infraccions lleus tipificades en el paràgraf d) de l'article 55, respecte dels requeriments formulats per aquesta. Dins de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, la imposició de sancions correspon:

1r Al Consell, respecte de les infraccions molt greus i greus.

2n Al president, quant a les lleus.

b) A l'Agència de Protecció de Dades, quan es tracti de les infraccions molt greus que comprèn en el paràgraf z) de l'article 53 i de les infraccions greus que preveu el paràgraf r) de l'article 54.

c) Quan es tracti d'infraccions no incloses en els paràgrafs anteriors, i en l'àmbit de competències de l'Administració General de l'Estat, la imposició de sancions

correspon al secretari d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació.

L'exercici de la potestat sancionadora se subjecta al procediment aplicable, amb caràcter general, a l'actuació de les administracions públiques. Això no obstant, el termini màxim de durada del procediment és d'un any i el termini d'al·legacions no té una durada inferior a un mes.

Disposició addicional primera. *Limitacions i servituds.*

1. Les limitacions a la propietat i les servituds a les quals fa referència l'apartat 1 de l'article 32 d'aquesta Llei poden afectar:

- L'alçada màxima dels edificis.
- La distància mínima a la qual es poden ubicar indústries i instal·lacions elèctriques d'alta tensió i línies fèrries electrificades.
- La distància mínima a la qual es poden instal·lar transmissors radioelèctrics.

2. Amb l'excepció de la normativa legal vigent aplicable a la defensa nacional i a la navegació aèria, no es poden establir, per via reglamentària, limitacions a la propietat ni servituds que continguin condicions més costoses que les següents:

a) Per a distàncies inferiors a 1.000 metres, l'angle sobre l'horitzontal amb el qual s'observi, des de la part superior de les antenes receptores de menor altura de l'estació, el punt més elevat d'un edifici és com a màxim de tres graus.

b) La màxima limitació exigible de separació entre una indústria o una línia d'estesa elèctrica d'alta tensió o de ferrocarril i qualsevol de les antenes receptores de l'estació és de 1.000 metres.

La instal·lació de transmissors radioelèctrics a les proximitats de l'estació s'ha de fer amb les limitacions següents:

Gamma de freqüències	Potència radiada aparent del transmissor en direcció a la instal·lació a protegir — Quilowatts	Màxima limitació exigible de separació entre instal·lacions a protegir i antena del transmissor — Quilòmetres
f < 30 MHz	0,01 < P < 1 1 < P < 10 P > 10	2 10 20
f > 30 MHz	0,01 < P < 1 1 < P < 10 P > 10	1 2 5

3. Les limitacions d'intensitat de camp elèctric s'exigeixen per a les instal·lacions els equips de les quals tinguin una alta sensibilitat. S'entén que utilitzen equips d'alta sensibilitat les instal·lacions dedicades a la investigació. Per a les instal·lacions de radioastronomia i astrofísica, aquestes limitacions són les següents:

a) Les estacions dedicades a l'observació radioastronòmica, en cada una de les bandes de freqüència que estan atribuïdes al servei de radioastronomia de conformitat amb el quadre nacional d'atribució de freqüències, estan protegides contra la interferència perjudicial pels nivells d'intensitat de camp que s'indiquen a continuació:

- −34,2 dB (μV/m) a la banda 1400 a 1427 MHz.
- −35,2 dB (μV/m) a la banda 1610,6 a 1613,8 MHz.

- −35,2 dB (μV/m) a la banda 1660 a 1670 MHz.
- −31,2 dB (μV/m) a la banda 2690 a 2700 MHz.
- −25,2 dB (μV/m) a la banda 4990 a 5000 MHz.
- −14,2 dB (μV/m) a la banda 10,6 a 10,7 GHz.
- −10,2 dB (μV/m) a la banda 15,35 a 15,4 GHz.
- −2,2 dB (μV/m) a la banda 22,21 a 22,5 GHz.
- −1,2 dB (μV/m) a la banda 23,6 a 24 GHz.
- 4,8 dB (μV/m) a la banda 31,3 a 31,8 GHz.
- 8,8 dB (μV/m) a la banda 42,5 a 43,5 GHz.
- 20,8 dB (μV/m) a la banda 86 a 92 GHz.

b) Per a la protecció de les instal·lacions d'observatoris d'astrofísica, la limitació de la intensitat de camp elèctric, en qualsevol freqüència, és de 88,8 dB (μV/m) en la ubicació de l'observatori.

4. Per a un millor aprofitament de l'espectre radioelèctric, l'Administració pot imposar, a les instal·lacions, l'ús dels elements tècnics que millorin la compatibilitat radioelèctrica entre estacions.

Disposició addicional segona. *Significat dels termes utilitzats per aquesta Llei.*

Als efectes d'aquesta Llei, els termes que defineix l'annex II tenen el significat que se'ls assigna.

Disposició addicional tercera. *Aplicació de la legislació reguladora de les infraestructures comunes als edificis, i de la disposició addicional quaranta-quatre de la Llei 66/1997, de 30 de desembre.*

La legislació que reguli les infraestructures comunes als edificis per a l'accés als serveis de telecomunicació manté la seva vigència i no queda afectada per l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

El mateix passa amb la disposició addicional quaranta-quatre de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social.

Disposició addicional quarta. *Informació confidencial.*

Les entitats que aportin a alguna autoritat nacional de reglamentació dades o informacions de qualsevol tipus amb motiu de l'acompliment de les seves funcions poden indicar, de forma justificada, quina part del que aporten consideren de transcendència comercial o industrial, la difusió de la qual els podria perjudicar, als efectes que sigui declarada la seva confidencialitat respecte de qualssevol persones o entitats que no siguin part d'alguna autoritat nacional de reglamentació. Cada autoritat nacional de reglamentació ha de decidir, de forma motivada i mitjançant les resolucions oportunes, sobre la informació que, segons la legislació vigent, estigui exceptuada del secret comercial o industrial i sobre la que està emparada per la confidencialitat.

Disposició addicional cinquena. *El Consell Assessor de les Telecomunicacions i de la Societat de la Informació.*

1. El Consell Assessor de les Telecomunicacions i de la Societat de la Informació, presidit pel ministre de Ciència i Tecnologia o per la persona en qui delegui, és un òrgan assessor del Govern en matèria de telecomunicacions i societat de la informació.

2. Les funcions del Consell són d'estudi, deliberació i proposta en matèries relatives a les telecomunicacions i a la societat de la informació, sense perjudici de les competències que corresponguin als òrgans col·legiats interministerials amb competències d'informe al Govern en matèria de política informàtica. També li correspon

informar sobre els assumptes que el Govern determini o sobre els que, per iniciativa pròpia, jutgi convenient. L'informe del Consell Assessor de les Telecomunicacions i de la Societat de la Informació equival a l'audiència a la qual es refereix l'article 24.1.c) de la Llei 50/1997, de 27 de novembre, del Govern.

El Govern, mitjançant un reial decret, estableix la composició i el règim de funcionament del Consell Assessor de les Telecomunicacions i de la Societat de la Informació, els membres del qual representen l'Administració General de l'Estat, les administracions autonòmiques, l'Administració local a través de les seves associacions o federacions més representatives, els usuaris, i hi inclou en tot cas els discapacitats a través de les seves organitzacions més representatives, els operadors que presten serveis o explotin xarxes públiques de comunicacions electròniques, els prestadors de serveis de la societat de la informació, les indústries fabricants d'equips de telecomunicacions i de la societat de la informació i els sindicats més representatius del sector.

Disposició addicional sisena. *Multes coercitives.*

Per assegurar el compliment de les resolucions que dictin, l'Administració General de l'Estat o la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions poden imposar multes coercitives per un import diari de 100 fins a 10.000 euros, en els termes que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Les multes coercitives són independents de les sancions que es puguin imposar amb aquest caràcter i compatibles amb aquestes.

L'import de les multes coercitives que preveu aquesta disposició s'ha d'ingressar al Tresor Públic.

Disposició addicional setena. *Obligacions en matèria d'accés condicional, accés a determinats serveis de radiodifusió i televisió, televisió de format ample i obligacions de transmissió.*

1. Mitjançant un reglament es regulen les condicions aplicables als operadors de xarxes públiques de comunicacions electròniques en matèria d'accés condicional als serveis de televisió i ràdio digitals difosos als telespectadors i oïdors, amb independència del mitjà de transmissió utilitzat. Així mateix, es regula mitjançant un reial decret el procediment de revisió de les esmentades condicions per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, en el cas que l'operador obligat ja no tingui poder significatiu al mercat en qüestió.

2. En la mesura que sigui necessari per garantir l'accés dels usuaris finals a determinats serveis digitals de radiodifusió i televisió, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions pot imposar, en la forma i per als serveis que determini reglamentàriament el Govern, obligacions als operadors que tinguin interfícies de programa d'aplicacions (API) i guies electròniques de programació (EPG) perquè facilitin l'accés a aquests recursos en condicions raonables, justes i no discriminatòries.

3. Les xarxes públiques de comunicacions electròniques utilitzades per a la distribució de serveis de televisió digital han de tenir capacitat per distribuir programes i serveis de televisió de format ample. Els operadors d'aquestes xarxes que rebin programes o serveis de televisió de format ample per a la seva posterior distribució estan obligats a mantenir aquest format.

4. Mitjançant un reglament aprovat pel Govern es poden imposar, com a obligacions de servei públic, exigències raonables de transmissió de determinats canals i serveis de programes de ràdio i televisió als operadors que explotin xarxes de comunicacions electròniques uti-

litzades per a la distribució de programes de ràdio o televisió al públic, si un nombre significatiu d'usuaris finals de les esmentades xarxes les utilitza com a mitjà principal de recepció de programes de ràdio i televisió, quan sigui necessari per assolir objectius d'interès general clarament definits i de forma proporcionada, transparent i periòdicament revisable.

Disposició addicional vuitena. *Mecanisme de consulta.*

Les mesures adoptades per una autoritat nacional de reglamentació d'acord amb els articles 10, 13, 19 i la disposició addicional setena d'aquesta Llei i de la seva normativa de desplegament se sotmeten al mecanisme de consulta que estableix l'article 7 de la Directiva 2002/21/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa a un marc regulador comú de les xarxes i dels serveis de comunicacions electròniques (Directiva marc) i les normes dictades a l'efecte en desplegament d'aquest per la Comissió Europea.

Disposició addicional novena. *Protecció de dades personals.*

No és necessari el consentiment de l'interessat per a la comunicació de dades personals necessària per al compliment del que preveuen els articles 7 i 38.6 d'aquesta Llei.

Disposició addicional desena. *Serveis de difusió per cable.*

Els serveis de difusió de ràdio i televisió per cable s'han de prestar en règim de lliure competència, en les condicions que estableixi el Govern mitjançant un reglament. Per a la seva prestació en un àmbit territorial superior al d'una comunitat autònoma és preceptiva l'obtenció prèvia d'una autorització administrativa estatal i la seva inscripció al registre que porta a aquest efecte la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

Els operadors l'àmbit territorial d'actuació dels quals no excedeixi el corresponent al d'una comunitat autònoma han de sol·licitar l'autorització a l'òrgan competent d'aquesta. Aquestes autoritzacions s'inscriuen als registres establerts a l'efecte per cada comunitat autònoma. Aquestes inscripcions s'han de comunicar al registre de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions a efectes merament informatius.

El reglament dels serveis de difusió de ràdio i televisió estableix les obligacions dels titulars de les autoritzacions i, en particular, les relatives a:

- a) Distribució de programes de titularitat de programadors independents.
- b) Compliment de la legislació aplicable en matèria de continguts dels serveis de ràdio i televisió.

Disposició addicional onzena.

El Ministeri de Ciència i Tecnologia pot requerir als sol·licitants dels informes a què es refereix l'apartat 4 de l'article 33 de la Llei 43/1995, de 27 de desembre, de l'impost sobre societats, que aportin un informe de qualificació de les activitats i identificació de les despeses i inversions associades en investigació i desenvolupament o innovació fetes per entitats degudament acreditades en els termes que s'estableixin reglamentàriament.

Disposició addicional dotzena. *Desplegament d'infraestructures de radiocomunicació.*

En el marc del que preveu l'apartat 7 de l'article 5 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic

de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, es crea un òrgan de cooperació amb participació de les comunitats autònomes per impulsar, salvaguardant les competències de totes les administracions implicades, el desplegament de les infraestructures de radiocomunicació, en especial les xarxes de telefonia mòbil i fixa sense fil, d'acord amb els principis de seguretat de les instal·lacions, dels usuaris i del públic en general, la màxima qualitat del servei, la protecció del medi ambient i la disciplina urbanística. A aquests efectes, i d'acord amb el que preveu l'apartat 8 de l'esmentat article 5 de la Llei 30/1992, l'associació de les entitats locals d'àmbit estatal amb una implantació més gran pot ser invitada a assistir a les reunions de l'esmentat òrgan de cooperació.

Disposició transitòria primera. Drets reconeguts i títols atorgats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Respecte de les normes en vigor en el moment d'aprovació d'aquesta Llei i dels drets reconeguts i els títols atorgats a l'empara d'aquelles, és aplicable el següent:

1. Les normes dictades en desplegament del títol II de la Llei general de telecomunicacions en relació amb les autoritzacions i llicències individuals continuen vigents en el que no s'oposin a aquesta Llei, fins que s'aprovi la normativa de desplegament que preveu l'article 8.

2. Respecte dels títols actualment existents s'apliquen les normes següents:

a) Queden extingits des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei tots els títols habilitadors atorgats per a l'explotació de xarxes i la prestació de serveis de telecomunicacions, i els seus títols habilitadors queden per a la prestació de serveis o l'explotació de xarxes de comunicacions electròniques, sempre que compleixin els requisits que estableix el paràgraf primer de l'article 6.1 d'aquesta Llei.

L'extinció del títol no implica la d'altres que hi estiguin vinculats, entre altres, aquells que li atorguin drets d'ús del domini públic radioelèctric, de numeració o d'ocupació de la propietat pública o privada.

En particular, queden extingits els títols següents:

Les autoritzacions generals i provisionals.

Les llicències individuals.

Les concessions administratives per a la prestació de serveis de telecomunicacions pendents de transformació a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

No obstant això, continuen sent exigibles les condicions aplicables de conformitat amb els seus antics títols i la seva normativa anterior vigent fins que es desplegui el reglament al qual es refereix l'article 8 de la Llei quan no siguin incompatibles amb les condicions que, segons la Directiva 2002/20/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 7 de març de 2002, relativa a l'autorització de xarxes i serveis de comunicacions electròniques, es poden associar a una autorització general. En el cas de llicències individuals atorgades amb limitació de nombre, les condicions lligades a la llicència extinta s'entenen afectes a la concessió demanial resultant de la transformació que preveu l'apartat 8.d) d'aquesta disposició transitòria.

Mentre no es desplegui reglamentàriament el títol II d'aquesta Llei, les persones físiques o jurídiques que, tot i complir els requisits que estableix l'article 6 d'aquesta Llei, notifiquin a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions la seva intenció de prestar serveis o explotar xarxes de comunicacions electròniques, o hagin sol·licitat una autorització o llicència conforme al règim anterior sense haver obtingut encara el títol corres-

ponent, poden iniciar la prestació de l'activitat en els termes que estableix la normativa anterior, en el que no s'oposi a aquesta Llei.

b) Els actuals registres especials de titulars d'autoritzacions generals i de titulars de llicències individuals i, en general, tots els que continguin inscripcions de qualsevol altre títol o titulars d'habilitacions per prestar serveis de telecomunicacions que s'extingeixin com a conseqüència de l'entrada en vigor d'aquesta Llei s'han de continuar portant en els termes que s'indiquen en el paràgraf següent mentre no es desplegui reglamentàriament el Registre d'operadors als quals es refereix l'article 7 d'aquesta Llei.

Als efectes que preveu el paràgraf anterior, totes les inscripcions que contenen els actuals registres es consideren inscripcions de persones físiques o jurídiques habilitades per explotar xarxes o prestar serveis de comunicacions electròniques, sempre que aquestes compleixin els requisits que estableix l'article 6 d'aquesta Llei.

El Registre de titulars d'autoritzacions generals continua vigent per a la inscripció de les persones físiques o jurídiques que presentin notificacions a l'empara de l'article 6 d'aquesta Llei fins a la posada en funcionament del nou registre, i incorpora, a més, la inscripció de les persones físiques o jurídiques que explotin xarxes o prestin serveis de comunicacions electròniques que, conforme a la normativa anterior, no siguin susceptibles d'inscripció.

c) Les llicències per a autoprestació amb concessió demanial annexa de domini públic radioelèctric es transformen en una autorització administrativa d'ús privat de domini públic radioelèctric, i mantenen el termini de durada que els correspongui fins a l'acabament del títol que es transforma. Els òrgans competents en gestió de l'espectre radioelèctric han de procedir d'ofici a fer les modificacions corresponents en els títols anul·lant la llicència per a autoprestació.

A les concessions de serveis portadors i finals de telecomunicacions o de telecomunicacions mòbils pendents de transformar de les que preveu la disposició transitòria primera, apartat 6, de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, els és aplicable el que preveu respecte de les llicències individuals de tipus B i C que mantinguin drets d'ocupació de domini públic i de la propietat privada i obligacions de servei públic.

3. Els mercats de referència actualment existents, els operadors dominants en els mercats esmentats i les obligacions que tenen imposades els operadors esmentats continuen en vigor fins que, en els termes que fixa el títol II, s'estableixen els nous mercats de referència, les empreses amb poder significatiu en aquests mercats i les seves obligacions.

El Reglament de desplegament de la Llei general de telecomunicacions actualment en vigor pel que fa a interconnexió i accés a les xarxes públiques i numeració continua en vigor fins que s'aprovin les noves normes que despleguin el títol II d'aquesta Llei.

Així mateix, les normes legals i reglamentàries, així com els acords de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics en matèria de regulació i fixació de preus dels serveis de telecomunicacions, continuen en vigor fins que es fixin, en els termes que estableix el paràgraf primer, els mercats de referència, els operadors amb poder significatiu en els esmentats mercats i les obligacions que siguin aplicables en cada un dels esmentats mercats als operadors que hi tinguin poder significatiu.

4. Tant el Pla Nacional de Numeració per als Serveis de Telecomunicacions, aprovat per Acord del Consell de Ministres de 14 de novembre de 1997, com el Reial

decret 225/1998, de 16 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de procediment d'assignació i reserva de numeració de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, així com les altres normes vigents en matèria de numeració, continuen en vigor mentre no se'n dictin altres de noves que les substitueixin.

5. Fins que s'aprovi el reglament que substitueixi l'actualment en vigor pel que fa al servei universal i a les altres obligacions de servei públic, continua en vigor en el que no s'oposi a aquesta Llei tant el que preveu l'article 37.a) de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, com el que disposa el reglament esmentat.

En especial, el reglament que substitueixi el que s'ha esmentat anteriorment ha de regular la forma en què s'efectua la transició en:

La designació de l'operador o els operadors per a la prestació del servei universal en aplicació dels nous procediments que preveu l'article 23.

El pas de l'aplicació del concepte de servei universal de la Llei general de telecomunicacions al nou concepte de l'article 22.

En tot cas, continuen en vigor fins que s'aprovi el nou reglament les normes dictades a l'empara de la Llei general de telecomunicacions que regulen els drets dels consumidors i usuaris, les infraestructures comunes de telecomunicacions, així com la resta de disposicions reglamentàries en desplegament del títol III de la Llei esmentada.

6. En relació amb els drets d'ocupació de la propietat pública o privada, des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei és de plena aplicació el que s'hi disposa i, a aquests efectes, les administracions a les quals es refereix el capítol II del títol III no poden fundar la denegació de drets d'ocupació del domini públic o privat, sinó a l'aplicació de les normes a què fa referència l'esmentat capítol que hagin aprovat. Així mateix, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha hagut de posar en funcionament en aquest termini el sistema que preveu l'article 31.

7. Les normes actualment vigents en les matèries que despleguen el títol IV d'aquesta Llei continuen en vigor.

8. En relació amb la normativa vigent abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei sobre l'ús del domini públic radioelèctric, és aplicable el següent:

a) Les normes en vigor sobre el domini públic radioelèctric en el moment d'aprovació d'aquesta Llei, tant els reglaments com els plans d'atribució de freqüències, continuen en vigor, amb les excepcions que estableixen els paràgrafs següents.

b) L'ús especial del domini públic radioelèctric es continua regint per la normativa vigent en el moment de la publicació d'aquesta Llei en tot el que no s'hi oposi. En particular, referent a l'ús de l'espectre radioelèctric corresponent a les bandes assignades als radioaficionats i a la banda ciutadana, mantenen la seva validesa els títols habilitadors anteriorment existents, i es poden atorgar, en les mateixes condicions, nous títols mentre no es dicti la normativa que substitueixi l'actualment en vigor.

Les autoritzacions d'ús especial del domini públic radioelèctric, una vegada finalitzi el període de validesa de les atorgades abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, es transformen en el títol que correspongui en les condicions que preveu el títol V.

c) El dret a l'ús privatiu del domini públic radioelèctric sense limitació de nombre es transforma de la manera següent:

El dret d'ús privatiu de domini públic radioelèctric per a autoprestació es transforma en autorització admi-

nistrativa de dret d'ús privatiu i manté validesa, a aquests efectes, la concessió demanial atorgada afecta a una llicència individual fins a l'acabament del termini pel qual va ser atorgada, amb els mateixos drets i obligacions, en el que no s'oposi a aquesta Llei. A aquests efectes, la concessió demanial esmentada es considera independent de qualsevol llicència individual.

Les concessions d'ús privatiu del domini públic radioelèctric sense limitació de nombre per a prestació de serveis a tercers continuen mantenint la seva validesa en els termes en què estiguin atorgades en l'actualitat.

d) Els títols habilitadors per a l'exercici del dret d'ús privatiu de domini públic radioelèctric amb limitació de nombre continuen mantenint la seva validesa en els termes en què estiguin atorgats en l'actualitat, fins que s'aprovi el reglament al qual es refereix l'article 44, i posteriorment s'ha de transformar en una concessió demanial en els termes que estableixi el reglament esmentat.

9. En relació amb les taxes de telecomunicacions, i fins que s'aprovin i entrin en vigor les normes de desplegament del títol VII, continuen sent aplicables les disposicions vigents que estableixen tant les taxes com els seus procediments de recaptació en matèria de telecomunicacions, sense perjudici del que estableixen la disposició transitòria cinquena d'aquesta Llei i el seu annex I.

No obstant el que estableix el paràgraf anterior, fins que s'aprovin i entrin en vigor les normes de desplegament del títol VII, continuen vigents les taxes següents:

a) La taxa per l'ús especial del domini públic radioelèctric, que preveu l'article 73.4 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions.

b) El concepte de la taxa de l'article 74 de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, establert per la tramitació i l'atorgament de llicències individuals per a ús de xarxes i serveis en règim d'autoprestació.

Al contrari, fins que s'aprovin i entrin en vigor les normes de desplegament del títol VII, no són exigibles els conceptes següents de les taxes que preveu l'apartat 4 de l'annex I d'aquesta Llei:

a) El concepte relatiu a la taxa per la tramitació d'autoritzacions d'ús especial del domini públic radioelèctric, i

b) El concepte relatiu a la taxa per la tramitació d'autoritzacions o concessions demanials per a l'ús privatiu del domini públic radioelèctric.

Les competències de gestió i recaptació en període voluntari atribuïdes per aquesta Llei a l'Agència Estatal de Radiocomunicacions les exerceixen els òrgans actualment competents del Ministeri de Ciència i Tecnologia fins que no es produeixi l'efectiva constitució de l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, de conformitat amb el que disposa l'apartat 13 de l'article 47 d'aquesta Llei, i s'aprovin i entrin en vigor les normes de desplegament del títol VII relatives a les taxes afectades.

Les referències fetes en la normativa de desplegament de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, als tipus d'infraaccions que preveu la Llei esmentada s'entenen fetes als seus equivalents d'aquesta Llei.

10. Els procediments iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es continuen tramitant de conformitat amb la normativa anteriorment vigent fins que s'aprovin les disposicions reglamentàries corresponents; a partir de l'esmentada data s'han de continuar els procediments en curs, de conformitat amb el que disposa aquesta Llei i en especial del que disposen els apartats anteriors, i s'han de validar, si s'escau, les actuacions ja fetes.

Disposició transitòria segona. *Prestació del servei universal.*

Durant el període transitori que preveu l'apartat cinc de la disposició transitòria primera, la prestació del servei universal en l'àmbit que defineix la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, continua corresponent a Telefónica de España, SAU. Una vegada aprovat el reglament que preveu l'apartat esmentat, cal atènyer-se al que s'hi disposa.

Disposició transitòria tercera. *Fixació de preus.*

Durant el període transitori que preveu l'apartat tres de la disposició transitòria primera, la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, amb l'informe previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, pot fixar, transitòriament, preus fixos, màxims i mínims, o els criteris per fixar-los i els mecanismes per controlar-los, en funció dels costos reals de la prestació del servei i del grau de concurrència d'operadors al mercat. Per determinar l'esmentat grau de concurrència, cal analitzar la situació pròpia de cada un dels diferents serveis, de manera que es garanteixin la concurrència, el control de les situacions d'abús de posició dominant i l'accés a aquells de tots els ciutadans a preus assequibles. A aquests efectes, els operadors que explotin xarxes o prestin serveis estan obligats a subministrar informació detallada sobre els seus costos, atenent els criteris i les condicions que es fixen reglamentàriament. En tot cas, la informació esmentada ha de ser rellevant per tal de regular els preus i, així mateix, s'ha de subministrar acompanyada d'un informe de conformitat emès per una empresa auditora independent.

Disposició transitòria quarta. *Prestació de determinats serveis als quals es refereix l'article 25.*

Mentre no es procedeixi al desplegament del que disposa l'article 25 d'aquesta Llei, la Sociedad Estatal Correos y Telégrafos, S.A., presta directament els serveis de tèlex, telegràfics i altres de característiques similars, als quals es refereix l'article 25.2 d'aquesta Llei, i s'ajusta, si s'escau, al que prevegi el reglament que preveu l'apartat 3 de l'article esmentat.

Així mateix, s'encomana a la Direcció General de la Marina Mercant la prestació dels serveis de seguretat de la vida humana al mar subsumibles sota l'article 25.1.

Disposició transitòria cinquena. *Règim transitori per a la fixació de les taxes que estableix l'annex I d'aquesta Llei.*

Fins que es fixin, de conformitat amb el que estableix la legislació específica sobre taxes i prestacions patrimonials de caràcter públic, els valors als quals es refereixen els apartats 1, 2, 3 i 4 de l'annex I d'aquesta Llei, és aplicable el següent:

L'import de la taxa anual que, de conformitat amb l'apartat 1, els operadors han de satisfer per la prestació de serveis a tercers és el resultat d'aplicar el tipus de l'1,5 per mil a la xifra dels ingressos bruts d'explotació que aquells obtinguin.

El valor de cada nombre per a la fixació de la taxa per numeració, a què es refereix l'apartat 2, és de 0,03 euros.

Fins que es fixi l'import de la taxa per reserva del domini públic radioelèctric, a la qual es refereix l'apartat 3, continua sent aplicable el que estableix la Llei de pressupostos generals de l'Estat corresponent.

L'import mínim que s'ha d'ingressar en concepte de taxa per reserva del domini públic radioelèctric que pre-

veu l'apartat 3.3 de l'annex I es fixa inicialment en 100 euros.

Les autoritzacions per a l'ús especial del domini públic radioelèctric transformades de conformitat amb l'apartat vuit.b) de la disposició transitòria primera no estan subjectes al pagament de la taxa per reserva del domini esmentat.

Fins que es fixin les quanties de la taxa que preveu l'apartat 4, s'apliquen les següents:

a) Per l'expedició de certificacions registrals i de presentació de projecte tècnic i del certificat o butlletí d'instal·lació, 37 euros.

b) Per l'expedició de certificacions de compliment d'especificacions tècniques, 292 euros.

c) Per cada acte d'inspecció o comprovació tècnica efectuat, 307 euros.

d) Per la tramitació de l'autorització o concessió demanial per a l'ús privatiu del domini públic radioelèctric, 62 euros.

e) Per la tramitació de l'autorització d'ús especial del domini públic radioelèctric, 180 euros per estació d'aficionat, i 100 euros per estació de banda ciutadana.

f) Per la presentació als exàmens per a l'obtenció del diploma d'operador d'estacions d'aficionat, 20 euros.

g) Per l'expedició del diploma d'operador d'estacions d'aficionat, 12 euros.

h) Per inscripció al registre d'instal·ladors, 91 euros.

i) Per la sol·licitud i l'emissió del dictamen tècnic d'avaluació de la conformitat d'equips i aparells de telecomunicació, 301 euros.

A partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, la reserva per a ús privatiu de qualsevol freqüència del domini públic radioelèctric està subjecta a la taxa per reserva del domini públic radioelèctric de conformitat amb la regulació que s'hi estableix, amb independència del moment en què s'atorguin els títols habilitadors que van donar dret a aquesta reserva i de la durada d'aquests.

Disposició transitòria sisena. *Règim transitori de les obligacions en matèria de televisió.*

1. Continuen sent aplicables les disposicions sobre el sistema de garantia de cobertura dels serveis suport dels serveis de televisió, que estableix actualment l'Ordre de 9 de març de 2000 per la qual s'aprova el Reglament de desplegament de la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, pel que fa a l'ús del domini públic radioelèctric, fins que no es mantinguin, modifiquin o eliminin a través del procediment de fixació de mercats de referència i poder significatiu al mercat amb obligacions els operadors que es designin que estableix aquesta Llei o s'imposin, si s'escau, les obligacions de servei públic corresponents.

2. També continuen sent aplicables les obligacions que conté la Llei 17/1997, de 3 de maig, per la qual s'incorpora al dret espanyol la Directiva 95/47/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 24 d'octubre de 1995, sobre l'ús de normes per a la transmissió de senyals de televisió i s'aproven mesures addicionals per a la liberalització del sector, modificada pel Reial decret llei 16/1997, de 13 de setembre, fins que no es despleguin reglamentàriament els apartats 1 i 2 de la disposició addicional setena d'aquesta Llei.

El que disposen els dos apartats anteriors no perjudica la possibilitat de transformar les obligacions que hi són referides en altres obligacions de servei públic de conformitat amb l'article 25 d'aquesta Llei.

3. Així mateix, continuen sent aplicables les obligacions de transmissió que estableixen els paràgrafs e), f)

i g) de l'apartat 1 de l'article 11 de la Llei 42/1995, de 22 de desembre, de les telecomunicacions per cable, fins que no se suprimeixin, modifiquin o substitueixin de conformitat amb el que disposa l'apartat 4 de la disposició addicional setena d'aquesta Llei.

Disposició transitòria setena. *Presentació de la comptabilitat de costos.*

Durant el període transitori que preveu l'apartat 3 de la disposició transitòria primera és aplicable el següent:

a) Els operadors que prestin el servei telefònic disponible al públic fix o de línies susceptibles d'arrendament, que tinguin la consideració d'operador amb poder significatiu al mercat, han de presentar als ministeris d'Economia i de Ciència i Tecnologia i a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, abans del 31 de juliol de cada any, els resultats del sistema de comptabilitat de costos de l'últim exercici tancat i de l'immediatament anterior, corresponents a les àrees de negoci dels serveis telefònic fix, de línies susceptibles d'arrendament i d'accés i interconnexió, prestats al territori espanyol, així com els de prestació del servei universal de telecomunicacions, amb el grau de detall que permeti conèixer els costos totals i unitaris de cada un dels serveis, d'acord amb els principis, els criteris i les condicions per al desenvolupament del sistema de comptabilitat de costos aprovats per la Comissió esmentada.

b) Així mateix, els operadors que, no tenint la consideració d'operadors amb poder significatiu al mercat, tinguin obligacions de prestació del servei universal de comunicacions electròniques han de presentar els resultats del sistema de comptabilitat de costos per la prestació d'aquest servei, en les mateixes condicions i dates referides en el paràgraf anterior.

c) Els operadors de telefonia mòbil automàtica que tinguin la condició d'operadors amb poder significatiu al mercat nacional d'accés i interconnexió han de presentar als ministeris d'Economia i de Ciència i Tecnologia i a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, abans del 31 de juliol de cada any, els estats de costos que justifiquin els preus d'accés i interconnexió d'acord amb els principis, els criteris i les condicions per al desenvolupament del sistema de comptabilitat de costos aprovats per la Comissió esmentada. Aquests estats de costos són els corresponents a l'últim exercici tancat i a l'immediatament anterior i s'han de presentar auditats externament.

L'anàlisi dels esmentats costos a efectes dels paràgrafs anteriors, així com la seva incidència sobre l'estructura sectorial, l'han de dur a terme els ministeris d'Economia i de Ciència i Tecnologia, amb l'assistència de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

Disposició transitòria vuitena. *Competències de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en matèria de foment de la competència als mercats dels serveis audiovisuals.*

La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de continuar exercint les funcions en matèria de foment de la competència als mercats dels serveis audiovisuals que li atribueix la Llei 12/1997, de 24 d'abril, de liberalització de les telecomunicacions, en els termes que s'hi preveuen, mentre no entri en vigor la nova legislació del sector audiovisual.

Disposició transitòria novena. *Resolució de procediments sancionadors per la tramesa no autoritzada de comunicacions comercials per correu electrònic iniciats abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.*

La Secretaria d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació del Ministeri de Ciència i

Tecnologia pot resoldre, de conformitat amb la regulació vigent de la Llei de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, els procediments sancionadors per la tramesa no autoritzada de comunicacions comercials per correu electrònic o mitjans de comunicació electrònica equivalents iniciats a l'empara de la Llei esmentada, que no hagin conclòs a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

Disposició transitòria desena. *Règim dels serveis de difusió per cable.*

Els títols habilitants atorgats per als serveis de difusió de ràdio i televisió per cable i els que estiguin en procés d'atorgament a l'empara de la Llei 42/1995, de 22 de desembre, de telecomunicacions per cable, es transformen de manera immediata per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions en l'autorització administrativa corresponent. Si l'àmbit territorial d'actuació del servei no passa del corresponent a una comunitat autònoma, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de comunicar a l'òrgan competent de la comunitat autònoma la transformació en autorització administrativa.

Fins que s'aprovi el reglament al qual es refereix la disposició addicional desena d'aquesta Llei, a les autoritzacions que resultin de la transformació que preveu el paràgraf anterior els són aplicables els articles 10.1, 10.2 i 12 de la Llei 42/1995, de 22 de desembre, de telecomunicacions per cable.

No obstant el que disposa la disposició addicional desena, no s'atorguen noves autoritzacions per a la prestació dels serveis de difusió per cable abans del 31 de desembre de 2009, llevat que el Govern a partir del 31 de desembre de 2005, amb el dictamen raonat previ de la Comissió de Mercat de les Telecomunicacions relatiu a la situació global d'extensió de les xarxes de cable, consideri convenient la modificació del terme esmentat.

Vençut el termini a què es refereix l'article anterior, l'atorgament de les autoritzacions s'ha de fer de conformitat amb el que s'estableixi per reglament. En aquest, s'hi estableixen les condicions de prestació del servei, que són aplicables tant als titulars que preveu el paràgraf anterior com als que obtinguin les autoritzacions que s'hi esmenten.

Sense perjudici del que estableixen els paràgrafs anteriors, es poden atorgar noves autoritzacions per a la prestació dels serveis de difusió per cable abans de la data esmentada, una vegada que hagi entrat en vigor el reglament que preveu la disposició addicional desena, dins l'àmbit de les demarcacions territorials constituïdes de conformitat amb la Llei 42/1995, de 22 de desembre, de telecomunicacions per cable, en les quals han quedat deserts els concursos convocats a la seva empara.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Sense perjudici del que disposen les disposicions transitòries d'aquesta Llei, queden derogades les disposicions següents:

a) La Llei 12/1997, de 24 d'abril, de liberalització de les telecomunicacions.

b) La Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions, excepte les disposicions addicionals cinquena, sisena i setena, i les disposicions transitòries sisena, setena i dotzena.

c) La Llei 17/1997, de 3 de maig, per la qual s'incorpora al dret espanyol la Directiva 95/47/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 24 d'octubre de 1995, sobre l'ús de normes per a la transmissió de senyals de televisió i s'aproven mesures addicionals per a la liberalització del sector, modificada pel Reial decret llei 16/1997, de 13 de setembre.

d) El Reial decret llei 16/1999, de 15 d'octubre, pel qual s'adopten mesures per combatre la inflació i facilitar un grau de competència més gran a les telecomunicacions, a excepció de l'article 6.

e) El capítol I del Reial decret llei 7/2000, de 23 de juny, de mesures urgents al sector de les telecomunicacions.

f) La disposició addicional vint-i-tresena de la Llei 14/2000, de 29 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social.

g) La Llei 42/1995, de 22 de desembre, de les telecomunicacions per cable, sense perjudici del que preveuen les disposicions transitòries sisena i desena d'aquesta Llei.

h) Igualment, queden derogades totes les altres disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i comerç electrònic.*

U. Es modifica l'article 21 de la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, que queda redactat en els termes següents:

«Article 21. *Prohibició de comunicacions comercials fetes mitjançant el correu electrònic o els mitjans de comunicació electrònica equivalents.*

1. Queda prohibida la tramesa de comunicacions publicitàries o promocionals per correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent que prèviament no hagin estat sol·licitades o expressament autoritzades pels destinataris d'aquestes.

2. El que disposa l'apartat anterior no és aplicable quan hi hagi una relació contractual prèvia, sempre que el prestador hagi obtingut de forma lícita les dades de contacte del destinatari i les empreses per a la tramesa de comunicacions comercials referents a productes o serveis de la seva pròpia empresa que siguin similars als que inicialment van ser objecte de contractació amb el client.

En tot cas, el prestador ha d'oferir al destinatari la possibilitat d'oposar-se al tractament de les seves dades amb finalitats promocionals mitjançant un procediment senzill i gratuït, tant en el moment de recollida de les dades com en cada una de les comunicacions comercials que li adrexi.»

Dos. Es modifica l'article 22 de la Llei de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, amb la redacció següent:

«Article 22. *Drets dels destinataris de serveis.*

1. El destinatari pot revocar en qualsevol moment el consentiment prestat a la recepció de comunicacions comercials amb la simple notificació de la seva voluntat al remitent.

A aquest efecte, els prestadors de serveis han d'habilitar procediments senzills i gratuïts perquè els destinataris de serveis puguin revocar el consentiment que hagin prestat.

Així mateix, han de facilitar informació accessible per mitjans electrònics sobre els procediments esmentats.

2. Quan els prestadors de serveis facin servir dispositius d'emmagatzemament i recuperació de dades en equips terminals, han d'informar els destinataris de manera clara i completa sobre la seva utilització i finalitat, i oferir-los la possibilitat de

rebutjar el tractament de les dades mitjançant un procediment senzill i gratuït.

Això no impedeix el possible emmagatzemament de dades o l'accés a aquestes a fi de fer o facilitar tècnicament la transmissió d'una comunicació per una xarxa de comunicacions electròniques o, en la mesura que sigui estrictament necessari, per a la prestació d'un servei de la societat de la informació expressament sol·licitat pel destinatari.»

Tres. Es modifica l'article 38.3.b) de la Llei de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, que queda redactat de la manera següent:

«b) La tramesa massiva de comunicacions comercials per correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent, a destinataris que no hagin autoritzat la seva tramesa o s'hi hagin oposat o l'enviament, en el termini d'un any, de més de tres comunicacions comercials pels mitjans al·ludits a un mateix destinatari, quan aquest no hagi sol·licitat o autoritzat la seva tramesa o s'hi hagi oposat.»

Quatre. Es modifica l'article 38.4.d) de la Llei de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, que queda redactat de la manera següent:

«d) La tramesa de comunicacions comercials per correu electrònic o un altre mitjà de comunicació electrònica equivalent als destinataris que no hagin autoritzat la seva tramesa o s'hi hagin oposat, quan no constitueixi infracció greu.»

Cinc. Es modifica l'article 43.1 de la Llei de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, que queda redactat de la manera següent:

«1. La imposició de sancions per l'incompliment del que preveu aquesta Llei correspon, en el cas d'infraccions molt greus, al ministre de Ciència i Tecnologia i, en el d'infraccions greus i lleus, al secretari d'Estat de Telecomunicacions i per a la Societat de la Informació.

Això no obstant, la imposició de sancions per incompliment de les resolucions dictades pels òrgans competents en funció de la matèria o l'entitat de què es tracti a la qual es refereixen els paràgrafs a) i b) de l'article 38.2 d'aquesta Llei correspon a l'òrgan que va dictar la resolució incomplerta. Igualment, correspon a l'Agència de Protecció de Dades la imposició de sancions per la comissió de les infraccions que tipifiquen els articles 38.3.b) i 38.4.d) d'aquesta Llei.»

Sis. S'afegeix una disposició addicional sisena a la Llei de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, amb la redacció següent:

«Disposició addicional sisena. *Foment de la Societat de la Informació.*

El Ministeri de Ciència i Tecnologia, com a departament de l'Administració General de l'Estat responsable de la proposta al Govern i de l'execució de les polítiques tendents a promoure el desenvolupament a Espanya de la Societat de la Informació, la generació de valor afegit nacional i la consolidació d'una indústria nacional sòlida i eficient de productes, serveis i continguts de la Societat de la Informació, ha de presentar al Govern perquè l'aprovi i a les Corts Generals un pla quadriennal per al desenvolupament de la societat de la informació i de convergència amb Europa amb objectius mesurables, estructurat a l'entorn d'accions con-

cretes, amb mecanismes de seguiment efectius, que abordi de manera equilibrada tots els fronts d'actuació, i prevegi diversos horitzons de maduració de les iniciatives i asseguri la cooperació i la coordinació del conjunt de les administracions públiques.

Aquest pla també ha d'establir els objectius, les accions, els recursos i la periodificació del procés de convergència amb els països del nostre entorn comunitari en línia amb les decisions i recomanacions de la Unió Europea.

En aquest sentit, el pla ha de:

Potenciar decididament les iniciatives de formació i educació en les tecnologies de la informació per estendre'n l'ús; especialment, en l'àmbit de l'educació, la cultura, la gestió de les empreses, el comerç electrònic i la sanitat.

Aprofundir en la implantació del govern i l'administració electrònica incrementant el nivell de participació ciutadana i millorant el grau d'eficiència de les administracions públiques.»

Disposició final segona. *Fonament constitucional.*

Aquesta Llei es dicta a l'empara de la competència exclusiva estatal en matèria de telecomunicacions, que preveu l'article 149.1.21a de la Constitució, tret de la disposició addicional desena i les disposicions transitòries vuitena i desena, que es dicten a l'empara de la competència estatal en matèria de mitjans de comunicació social, que preveu l'article 149.1.27a de la Constitució.

Disposició final tercera. *Competències de desplegament.*

El Govern i el ministre de Ciència i Tecnologia, d'acord amb el que preveu aquesta Llei i en l'àmbit de les seves respectives competències poden dictar les normes reglamentàries que requereixin el desplegament i l'aplicació d'aquesta Llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 3 de novembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

ANNEX I

Taxes en matèria de telecomunicacions

1. *Taxa general d'operadors*

Sense perjudici de la contribució econòmica que es pugui imposar als operadors per al finançament del servei universal, d'acord amb el que estableixen l'article 24 i el títol III, tot operador està obligat a satisfer a l'Administració General de l'Estat i els seus organismes públics una taxa anual que no pot excedir el dos per mil dels seus ingressos bruts d'explotació i que està destinada a sufragar les despeses que es generin, incloses les de gestió, control i execució, per l'aplicació del règim jurídic que estableix aquesta Llei, per les autoritats nacionals de reglamentació a què es refereix l'article 46.

A efectes del que assenyalava el paràgraf anterior, s'entén per ingressos bruts el conjunt d'ingressos que obtingui l'operador derivats de l'explotació de les xarxes i la prestació dels serveis de comunicacions electròniques inclosos en l'àmbit d'aplicació d'aquesta Llei. A aquests efectes, no es consideren ingressos bruts els corresponents a serveis prestats per un operador l'import dels quals recapti dels usuaris a fi de remunerar els serveis d'operadors que explotin xarxes o prestin serveis de comunicacions electròniques.

La taxa es merita el 31 de desembre de cada any. Això no obstant, si per causa imputable a l'operador, aquest perd l'habilitació per actuar com a tal en una data anterior al 31 de desembre, la taxa s'ha de meritara en la data en què aquesta circumstància es produeixi.

A efectes del que disposa el paràgraf anterior, la Llei de pressupostos generals de l'Estat ha d'establir anualment el percentatge que s'ha d'aplicar sobre els ingressos bruts d'explotació que obtingui l'operador, amb el límit determinat en aquest apartat per a la fixació de l'import de la taxa, prenent en consideració la relació entre els ingressos del cobrament de la taxa i les despeses ocasionades pel funcionament de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

La diferència entre els ingressos pressupostats per aquest concepte i els realment obtinguts s'ha de tenir en compte a efectes de reduir o incrementar el percentatge que s'ha de fixar en la Llei de pressupostos generals de l'Estat de l'any següent. Es pren com a objectiu aconseguir l'equilibri entre els ingressos per la taxa i les despeses derivades de l'esmentada activitat feta per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions.

Això no obstant, en cas que el percentatge en la Llei de pressupostos generals de l'Estat sigui reduït al límit de l'1,5 per mil de l'ingrés brut, el superàvit entre ingressos obtinguts i despeses, si n'hi ha, l'ha d'ingressar la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions a l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, en els terminis i les condicions que s'estableixin reglamentàriament, tenint en compte les seves necessitats de finançament.

2. *Taxes per numeració telefònica*

1. Constitueix el fet imposable de la taxa l'assignació per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions de blocs de numeració o de números a favor d'una o diverses persones o entitats.

Són subjectes passius de la taxa les persones físiques o jurídiques a les quals s'assignin els blocs de numeració o els nombres.

La taxa es merita l'1 de gener de cada any, excepte la del període inicial, que s'ha de meritara en la data que es produeixi l'assignació de blocs de numeració o de nombres.

El procediment per a la seva exacció s'estableix per reglament. L'import de l'esmentada exacció és el resultat de multiplicar la quantitat de nombres assignats pel valor atorgat a cada nombre.

El valor de cada número pot ser diferent, en funció del nombre de dígit i dels diferents serveis als quals afecti i el fixa anualment la Llei de pressupostos generals de l'Estat.

Als efectes d'aquesta taxa, s'entén que tots els nombres estan formats per nou dígit. Quan s'assignin nombres amb menys dígit, als efectes del càlcul de la quantia que s'ha de pagar en el concepte de taxa, es considera que s'estan assignant la totalitat dels nombres de nou dígit que es puguin formar mantenint com a part inicial d'aquests el nombre assignat.

2. No obstant el que disposa l'epígraf anterior, en la fixació de l'import que ha de satisfer aquesta taxa es pot prendre en consideració el valor de mercat de

l'ús del nombre assignat i la rendibilitat que en pugui obtenir la persona o l'entitat beneficiària, de conformitat amb el que disposa l'apartat 4 de l'article 17.

En aquest cas, en els casos de caràcter excepcional en què així es prevegi en el pla nacional de numeració telefònica o les seves disposicions de desplegament i en els termes que s'hi fixin, amb base a l'especial valor de mercat de l'ús de determinats nombres, la quantia anual es pot substituir per la que resulti d'un procediment de licitació en el qual es fixa un valor inicial de referència i el temps de durada de l'assignació. Si el valor d'adjudicació de la licitació és superior al valor de referència esmentat, aquell constitueix l'import de la taxa.

3. Escau la devolució de l'import de la taxa per numeració que proporcionalment correspongui, quan es produeixi la cancel·lació de l'assignació de recursos de numeració a petició de l'interessat, durant l'exercici anual que correspongui. Per a això, s'ha de seguir el procediment reglamentàriament establert.

4. L'import dels ingressos obtinguts per aquesta taxa s'ha d'ingressar al Tresor Públic i destinar al finançament de les despeses que suporti l'Administració General de l'Estat en la gestió, el control i l'execució del règim jurídic que estableix aquesta Llei.

3. Taxa per reserva del domini públic radioelèctric

1. La reserva per a ús privatiu de qualsevol freqüència del domini públic radioelèctric a favor d'una o diverses persones o entitats es grava amb una taxa anual, en els termes que estableixi aquest apartat.

Per fixar l'import que s'ha de satisfer en concepte d'aquesta taxa pels subjectes obligats, es té en compte el valor de mercat de l'ús de la freqüència reservada i la rendibilitat que en pugui obtenir el beneficiari.

Per determinar l'esmentat valor de mercat i la possible rendibilitat obtinguda pel beneficiari de la reserva es prenen en consideració, entre altres, els paràmetres següents:

- a) El grau d'utilització i congestió de les diferents bandes i les diferents zones geogràfiques.
- b) El tipus de servei per al qual es pretén utilitzar la reserva i, en particular, si aquest comporta les obligacions de servei públic que recull el títol III.
- c) La banda o subbanda de l'espectre que es reservi.
- d) Els equips i la tecnologia que es facin servir.
- e) El valor econòmic derivat de l'ús o l'aprofitament del domini públic reservat.

2. L'import que s'ha de satisfer en concepte d'aquesta taxa és el resultat de dividir pel tipus de conversió que preveu la Llei 46/1998, de 17 de desembre, sobre introducció de l'euro, el resultat de multiplicar la quantitat d'unitats de reserva radioelèctrica del domini públic reservat pel valor que s'assigni a la unitat. Als territoris insulars, la superfície que s'ha d'aplicar per al càlcul de les unitats radioelèctriques que s'utilitzin per a la determinació de la taxa corresponent es calcula exclouent la cobertura no sol·licitada que s'estengui sobre la zona marítima. Als efectes del que disposa aquest apartat, s'entén per unitat de reserva radioelèctrica un patró convencional de mesura, referit a l'ocupació potencial o real, durant el període d'un any, d'un ample de banda d'un quilohertz sobre un territori d'un quilòmetre quadrat.

3. La quantificació dels paràmetres anteriors l'ha de determinar la Llei de pressupostos generals de l'Estat. La reducció del paràmetre que indica el paràgraf b) de l'epígraf 1 d'aquest apartat de la taxa per reserva de domini públic radioelèctric és del 75 per cent del valor de l'esmentat coeficient per a les xarxes i els serveis de comunicacions electròniques que comportin obligacions de servei públic dels articles 22 i 25, apartats 1

i 2, d'aquesta Llei, o per al domini públic destinat a la prestació de serveis públics en gestió directa o indirecta mitjançant una concessió administrativa.

Així mateix, la Llei a què es refereix el paràgraf anterior es fixa:

- a) La fórmula per al càlcul del nombre d'unitats de reserva radioelèctrica dels diferents serveis radioelèctrics.
- b) Els tipus de serveis radioelèctrics.
- c) L'import mínim que s'ha d'ingressar en concepte de taxa per reserva del domini públic radioelèctric.

4. El pagament de la taxa l'ha de fer el titular de la reserva de domini públic radioelèctric. Les estacions merament receptores que no tinguin reserva radioelèctrica estan excloses del pagament de la taxa. L'import de l'exacció s'ingressa al Tresor Públic.

5. L'import de la taxa s'ha de satisfer anualment. Es merita inicialment el dia de l'atorgament del títol habilitador per a l'ús de demani i, posteriorment, el dia 1 de gener de cada any.

6. El procediment d'exacció s'ha d'establir per norma reglamentària. L'impagament de l'import de la taxa pot motivar la suspensió o la pèrdua del dret a l'ocupació del domini públic radioelèctric.

7. Les administracions públiques estan exemptes del pagament d'aquesta taxa en els casos de reserva de freqüència del domini públic radioelèctric per a la prestació de serveis obligatoris d'interès general sense contrapartida econòmica directa o indirecta, com ara taxes, preus públics o privats, ni altres ingressos derivats de la prestació esmentada, com ara els ingressos en concepte de publicitat. A aquest efecte, han de sol·licitar, fundadament, l'esmentada exempció al Ministeri de Ciència i Tecnologia. Així mateix, no estan subjectes al pagament els enllaços descendents de radiodifusió per satèl·lit, tant sonora com de televisió.

4. Taxes de telecomunicacions

1. La gestió adequada per a l'emissió de certificacions registrals i de la presentació de projecte tècnic i del certificat o butlletí d'instal·lació que empara les infraestructures comunes de telecomunicacions a l'interior d'edificis, de compliment de les especificacions tècniques d'equips i aparells de telecomunicacions, així com l'emissió de dictàmens tècnics d'avaluació de la conformitat d'aquests equips i aparells, les inscripcions al registre d'instal·ladors de telecomunicació, les actuacions inspectores o de comprovació tècnica que, amb caràcter obligatori, estableixin aquesta Llei o altres disposicions amb rang legal, la tramitació d'autoritzacions o concessions demaniales per a l'ús privatiu del domini públic radioelèctric i la tramitació d'autoritzacions d'ús especial de l'esmentat domini donen dret a l'exacció de les taxes compensatòries del cost dels tràmits i actuacions necessàries, d'acord amb el que disposen els paràgrafs següents.

Així mateix, dona dret a l'exacció de les taxes compensatòries corresponents, d'acord amb el que disposen els paràgrafs següents, la realització dels exàmens per a l'obtenció del diploma d'operador d'estacions de radioaficionats i l'expedició d'aquest.

2. Constitueix el fet imposable de la taxa la prestació per l'Administració dels serveis necessaris per a l'atorgament de les certificacions corresponents, de l'emissió de dictàmens tècnics, les inscripcions al registre d'instal·ladors de telecomunicació i la realització de les actuacions inspectores o de comprovació tècnica assenyalades en el número anterior, així com la tramitació d'autoritzacions o concessions demaniales per a l'ús privatiu del domini públic radioelèctric i la tramitació d'autorit-

zacions d'ús especial del domini públic radioelèctric la realització dels exàmens d'operador d'estacions d'aficionat i l'expedició dels diplomes corresponents.

3. Són subjectes passius de la taxa, segons els casos, la persona natural o jurídica que sol·liciti la corresponent certificació o dictamen tècnic d'avaluació, la corresponent inscripció al registre d'instal·ladors de telecomunicació, aquella a la qual sigui procedent practicar les actuacions inspectores de caràcter obligatori o sol·liciti la tramitació d'autoritzacions o concessions demanials per a l'ús privatiu del domini públic radioelèctric o la tramitació d'autoritzacions d'ús especial del domini públic radioelèctric, i la que es presenti als exàmens per a l'obtenció del títol d'operador d'estacions d'aficionat a la qual se li expedeixi el diploma corresponent.

4. La quantia de la taxa l'estableix la Llei de pressupostos generals de l'Estat. La taxa es merita en el moment de la sol·licitud corresponent. El rendiment de la taxa s'ingressa al Tresor Públic o, si s'escau, en els comptes bancaris habilitats a l'efecte respectivament per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions o per l'Agència Estatal de Radiocomunicacions en els termes que preveuen els articles 47 i 48 d'aquesta Llei, en la forma que reglamentàriament es determini. Així mateix, reglamentàriament s'ha d'establir la forma de liquidació de la taxa.

La realització de proves o assajos per comprovar el compliment d'especificacions tècniques té la consideració de preu públic quan aquelles les pugui efectuar l'interessat, opcionalment, en centres dependents de l'Administració de qualsevol Estat membre de la Unió Europea, de l'Administració espanyola o en centres privats o aliens a aquelles, quan aquestes proves siguin sol·licitades per l'interessat voluntàriament sense que estigui obligat a fer-ho per la normativa en vigor.

5. Finalitats de les taxes, la seva gestió i recaptació en període voluntari, per la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, per l'Agència Estatal de Radiocomunicacions i pel Ministeri de Ciència i Tecnologia

1. Als efectes del que disposa l'apartat 5 de l'article 49, la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions i l'Agència Estatal de Radiocomunicacions han de presentar, en els termes que s'estableixin reglamentàriament, un compte anual dels ingressos generats per les taxes que recaptin, a l'empara de la competència de gestió recaptadora que els atorguen els paràgrafs següents d'aquest apartat. La diferència, si s'escau, entre els ingressos obtinguts per la taxa general d'operadors i les despeses ocasionades per l'exercici de les seves activitats l'ha d'ingressar la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions a l'Agència Estatal de Radiocomunicacions, de conformitat amb el que disposa l'apartat 1 de l'annex I d'aquesta Llei.

2. La Comissió del Mercat de les Telecomunicacions ha de gestionar i recaptar les taxes en període voluntari, que regulen els apartats 1 i 2 d'aquest annex, així com les de l'apartat 4 de l'esmentat annex I que es recaptin per la prestació de serveis que tinguin encomanats la Comissió, d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

L'Agència Estatal de Radiocomunicacions ha de gestionar en període voluntari la taxa que regula l'apartat 3, i ha de gestionar i recaptar en període voluntari les taxes que preveu l'apartat 4 quan es recaptin per la prestació de serveis que tinguin encomanats l'Agència, d'acord amb el que preveu aquesta Llei.

3. En els casos no inclosos en el paràgraf anterior, correspon la gestió en període voluntari d'aquestes taxes a l'òrgan competent del Ministeri de Ciència i Tecnologia.

ANNEX II

Definicions

1. Abonat: qualsevol persona física o jurídica que hagi subscrit un contracte amb un proveïdor de serveis de comunicacions electròniques disponibles per al públic per a la prestació dels esmentats serveis.

2. Accés: la posada a disposició d'un altre operador, en condicions definides i sobre una base exclusiva o no exclusiva, de recursos o serveis amb finalitats de prestació de serveis de comunicacions electròniques. Aquest terme abasta, entre altres aspectes, els següents: l'accés a elements de xarxes i recursos associats que poden requerir la connexió d'equips per mitjans fixos i no fixos (en particular, això inclou l'accés al bucle local i a recursos i serveis necessaris per facilitar serveis a través del bucle local); l'accés a infraestructures físiques, com edificis, conductes i pals; l'accés a sistemes informàtics pertinents, inclosos els sistemes de suport operatius; l'accés a la conversió del nombre de trucada o a sistemes amb una funcionalitat equivalent; l'accés a xarxes fixes i mòbils, en particular amb finalitats d'itinerància; l'accés a sistemes d'accés condicional per a serveis de televisió digital; l'accés a serveis de xarxa privada virtual.

3. Bucle local o bucle d'abonat de la xarxa pública telefònica fixa: el circuit físic que connecta el punt d'acabament de la xarxa a les dependències de l'abonat a la xarxa de distribució principal o instal·lació equivalent de la xarxa pública de telefonia fixa.

4. Consumidor: qualsevol persona física o jurídica que utilitzi o sol·liciti un servei de comunicacions electròniques disponible per al públic per a finalitats no professionals.

5. Drets exclusius: els drets concedits a una empresa per mitjà d'un instrument legal, reglamentari o administratiu que li reservi el dret a prestar un servei o a emprendre una activitat determinada en una zona geogràfica específica.

6. Drets especials: els drets concedits a un nombre limitat d'empreses per mitjà d'un instrument legal, reglamentari o administratiu que, en una zona geogràfica específica:

a) Designin, o en limitin el nombre, d'acord amb criteris que no siguin objectius, proporcionals i no discriminatoris, dues o més d'aquestes empreses autoritzades a prestar un servei o emprendre una activitat determinada, o

b) Confereixi a una empresa o empreses, d'acord amb aquests criteris, avantatges legals o reglamentaris que dificultin greument la capacitat d'una altra empresa de prestar el mateix servei o emprendre la mateixa activitat a la mateixa zona geogràfica i en unes condicions bàsicament similars.

7. Direcció: cadena o combinació de xifres i símbols que identifica els punts d'acabament específics d'una connexió i que s'utilitza per a encaminament.

8. Operador amb poder significatiu al mercat: operador que, individualment o conjuntament amb altres, gaudeix d'una posició equivalent a una posició dominant, això és, una posició de força econòmica que permet que el seu comportament sigui, en una mesura apreciable, independent dels competidors, els clients i, en última instància, els consumidors que siguin persones físiques.

9. Equip avançat de televisió digital: descodificadors per a la connexió a televisors o televisors digitals integrats capaços de rebre serveis de televisió digital interactiva.

10. Equip terminal: equip destinat a ser connectat a una xarxa pública de comunicacions electròniques, això és, a estar connectat directament als punts d'acabament

d'aquella o interfuncionar, a través seu, per tal d'enviar, processar o rebre informació.

11. Especificació tècnica: l'especificació que figura en un document que defineix les característiques necessàries d'un producte, com ara els nivells de qualitat o les propietats del seu ús, la seguretat, les dimensions, els símbols, les proves i els mètodes de prova, l'empaquetatge, el marcatge i l'etiquetatge. S'inclouen dins d'aquesta categoria les normes aplicables al producte referent a la terminologia.

12. Espectre radioelèctric: les ones radioelèctriques a les freqüències compreses entre 9 kHz i 3000 GHz; les ones radioelèctriques són ones electromagnètiques propagades per l'espai sense guia artificial.

13. Explotació d'una xarxa de comunicació electrònica: la creació, l'aprofitament, el control o la posada a disposició de la xarxa esmentada.

14. Interconnexió: la connexió física i lògica de les xarxes públiques de comunicacions utilitzades per un mateix operador o per un altre diferent, de manera que els usuaris d'un operador es puguin comunicar amb els usuaris del mateix operador o d'un altre diferent, o accedir als serveis prestats per un altre operador. Els serveis poden ser prestats per les parts interessades o per tercers que tinguin accés a la xarxa. La interconnexió constitueix un tipus particular d'accés entre operadors de xarxes públiques.

15. Interfície de programa d'aplicació (API): la interfície de programari entre les aplicacions externes, posada a disposició pels operadors de radiodifusió o prestadors de serveis, i els recursos de l'equip avançat de televisió digital per als serveis de ràdio i televisió digital.

16. Interferència perjudicial: tota interferència que suposi un risc per al funcionament d'un servei de radiodifusió o d'altres serveis de seguretat o que degradi o obstrueixi greument o interrompi de forma repetida un servei de radiocomunicació que funcioni de conformitat amb la reglamentació comunitària o nacional aplicable.

17. Nom: combinació de caràcters (números, lletres o símbols).

18. Nombre: cadena de xifres decimals.

19. Nombre geogràfic: el nombre identificat en el pla nacional de numeració que conté en part de la seva estructura un significat geogràfic utilitzat per a l'encaïment de les trucades cap a la ubicació física del punt d'acabament de la xarxa.

20. Nombres no geogràfics: els nombres identificats en el pla nacional de numeració que no són números geogràfics. Inclouen, entre altres, els números de telèfons mòbils, els de trucada gratuïta i els de tarifació addicional.

21. Operador: persona física o jurídica que explota xarxes públiques de comunicacions electròniques o presta serveis de comunicacions electròniques disponibles al públic i ha notificat a la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions l'inici de la seva activitat.

22. Punt d'acabament de la xarxa: el punt físic en el qual l'abonat accedeix a una xarxa pública de comunicacions. Quan es tracti de xarxes en les quals es produeixin operacions de commutació o encaminament, el punt d'acabament de la xarxa està identificat mitjançant una direcció de xarxa específica, la qual pot estar vinculada al nombre o al nom d'un abonat. El punt d'acabament de xarxa és aquell en el qual acaben les obligacions dels operadors de xarxes i serveis i al qual, si s'escau, es poden connectar els equips terminals.

23. Radiocomunicació: qualsevol telecomunicació transmesa per mitjà d'ones radioelèctriques.

24. Recursos associats: els sistemes, dispositius o altres recursos associats amb una xarxa de comunicacions electròniques o amb un servei de comunicacions

electròniques que permetin o avalin la prestació de serveis a través d'aquesta xarxa o servei; inclouen els sistemes d'accés condicional i les guies electròniques de programes.

25. Xarxa de comunicacions electròniques: els sistemes de transmissió i, quan escaigui, els equips de commutació o encaminament i altres recursos que permetin el transport de senyals mitjançant cables, ones hertziànes, mitjans òptics o altres mitjans electromagnètics amb inclusió de les xarxes de satèl·lits, xarxes terrestres fixes (de commutació de circuits i de paquets, inclosa Internet) i mòbils, sistemes de línia elèctrica, en la mesura que s'utilitzin per a la transmissió de senyals, xarxes utilitzades per a la radiodifusió sonora i televisiva i xarxes de televisió per cable, amb independència del tipus d'informació transportada.

26. Xarxa pública de comunicacions: una xarxa de comunicacions electròniques que s'utilitza, en la seva totalitat o principalment, per a la prestació de serveis de comunicacions electròniques disponibles per al públic.

27. Xarxa telefònica pública: una xarxa de comunicació electrònica utilitzada per a la prestació de serveis telefònics disponibles al públic. Serveix de suport a la transferència, entre punts d'acabament de la xarxa, de comunicacions vocals, així com d'altres tipus de comunicacions, com el fax i la transmissió de dades.

28. Servei de comunicacions electròniques: el que es presta en general a canvi d'una remuneració que consisteix, en la seva totalitat o principalment, en el transport de senyals a través de xarxes de comunicacions electròniques, amb inclusió dels serveis de telecomunicacions i serveis de transmissió a les xarxes utilitzades per a la radiodifusió, però no dels serveis que subministren continguts transmesos mitjançant xarxes i serveis de comunicacions electròniques o de les activitats que consisteixen en l'exercici del control editorial sobre els continguts esmentats; queden exclosos, així mateix, els serveis de la societat de la informació que defineix l'article 1 de la Directiva 98/34/CE que no consisteixen, en la seva totalitat o principalment, en el transport de senyals a través de xarxes de comunicacions electròniques.

29. Servei de televisió de format ample: el servei de televisió constituït, totalment o parcialment, per programes produïts i editats per a la seva presentació en format ample complet. La relació de dimensions 16:9 constitueix el format de referència per als serveis de televisió d'aquest tipus.

30. Servei telefònic disponible al públic: el servei disponible al públic a través d'un o més números d'un pla nacional o internacional de numeració telefònica, per efectuar i rebre trucades nacionals i internacionals i tenir accés als serveis d'emergència, i poden incloure addicionalment, quan sigui pertinent, la prestació d'assistència mitjançant operador, els serveis d'informació sobre números d'abonats, guies, l'oferta de telèfons públics de pagament, la prestació de serveis en condicions especials, l'oferta de facilitats especials als clients amb discapacitat o amb necessitats socials especials i la prestació de serveis no geogràfics.

31. Sistema d'accés condicional: qualsevol mesura tècnica o mecanisme tècnic que condicioni l'accés en forma intel·ligible a un servei protegit de radiodifusió sonora o televisiva al pagament d'una quota o una altra forma d'autorització individual prèvia.

32. Telecomunicacions: qualsevol transmissió, emissió o recepció de signes, senyals, escrits, imatges, sons o informacions de qualsevol naturalesa per fil, radioelectricitat, mitjans òptics o altres sistemes electromagnètics.

33. Telèfon públic de pagament: un telèfon accessible al públic en general i per a la utilització del qual

es poden fer servir com a mitjans de pagament monedes, targetes de crèdit/dèbit o targetes de prepagament, incloses les targetes que utilitzen codis de marcatge.

34. Usuari: una persona física o jurídica que utilitza o sol·licita un servei de comunicacions electròniques disponible per al públic.

35. Usuari final: l'usuari que no explota xarxes públiques de comunicacions ni presta serveis de comunicacions electròniques disponibles per al públic i tampoc no els revèn.

36. Autoritat nacional de reglamentació: el Govern, els departaments ministerials, òrgans superiors i directius i organismes públics, que de conformitat amb aquesta Llei exerceixen les competències que s'hi preveuen.

20254 *LLEI 33/2003, de 3 de novembre, del patrimoni de les administracions públiques.* («BOE» 264, de 4-11-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Les disposicions fonamentals de la legislació estatal sobre patrimoni s'aproximen als quaranta anys de vigència: el text articulat de la Llei de bases del patrimoni de l'Estat es va aprovar pel Decret 1022/1964, de 15 d'abril, i el seu Reglament, pel Decret 3588/1964, de 5 de novembre.

Durant les gairebé quatre dècades transcorregudes des de la seva promulgació, el context polític i jurídic en el qual s'insereixen aquestes normes, i fins i tot la mateixa realitat que pretenen regular, han experimentat canvis transcendents. Factors destacats d'aquesta evolució han estat, entre altres de menys importància, l'aprovació de la Constitució de 1978, que, per una part, dedica un article específic, el 132, als béns públics i hi demana lleis per regular «el patrimoni de l'Estat» i «el règim jurídic dels béns de domini públic» i, per una altra, articula territorialment l'Estat sobre la base de comunitats autònomes, competents, cada una d'aquestes per regular el seu patrimoni propi; també s'ha de destacar el procés general de renovació normativa que ha afectat els cossos legals bàsics que regulen l'activitat de l'Administració; la proliferació de règims especials de gestió patrimonial, a través dels quals es canalitza l'administració d'amplies masses de béns; i, finalment, la notòria ampliació del parc immobiliari públic, especialment referent als edificis destinats a usos administratius, amb el correlatiu increment de la seva participació en la despesa pública i la consegüent necessitat de considerar amb més deteniment les implicacions presupostàries de la seva gestió. De la mateixa manera, el sector públic empresarial ha experimentat un notable creixement i una diversificació tipològica, i ha adquirit una progressiva complexitat el marc de les seves relacions amb l'Administració General de l'Estat.

L'adaptació de la legislació patrimonial a aquest nou escenari s'ha intentat dur a terme a través de modificacions parcials del Decret 1022/1964, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei de bases del patrimoni de l'Estat i la promulgació de normes que

han regulat aspectes concrets de l'administració dels béns estatals.

Això no obstant, el caràcter parcial i limitat d'aquests intents ha impedit articular una resposta integral a les exigències plantejades per les noves condicions en les quals s'ha de desenvolupar la gestió patrimonial, de manera que, en el moment actual, la legislació sobre béns públics s'enfronta al repte d'integrar una sèrie de llacunes i resoldre certs problemes que només es poden abordar amb propietat a través d'una completa reforma legal.

Entre les qüestions que s'han d'afrontar de forma peremptòria hi ha, en primer lloc, la definició del marc estatal que ha de servir de referència a les diferents administracions quant a legislació bàsica en matèria de béns públics.

De la mateixa manera, sembla necessari reconduir la fragmentació normativa que afecta la legislació aplicable als patrimonis públics del sector estatal, especialment censurable si es considera que aquesta fragmentació ja va ser denunciada per la Llei de bases del patrimoni de l'Estat com el primer dels vicis del nostre ordenament en aquest àmbit. El «procés purament administratiu», d'elaboració del sistema de la legislació patrimonial, que reprovava veladament aquell text de 1962, sembla haver-se imposat, una vegada més, a la racionalitat legislativa i, en el moment actual, el Decret 1022/1964, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei de bases del patrimoni de l'Estat quant a disposició reguladora del patrimoni de l'Administració General de l'Estat, i la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, com a norma que recull el règim patrimonial general al qual s'han d'ajustar els organismes públics, estan desbordats per una multiplicitat de disposicions que han instaurat règims peculiars d'administració per a certes masses integrades al patrimoni de l'Estat o regles especials per als béns de certs organismes.

El relatiu desfasament del Decret 1022/1964, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei de bases del patrimoni de l'Estat, malgrat la seva perfecció tècnica unànimement reconeguda i, en connexió amb aquest últim tret, l'ancoratge de la llei en una concepció eminentment estàtica de la gestió patrimonial, àmpliament superada per les aproximacions més dinàmiques, inspirades pel principi de mobilització eficient dels actius, que avui informen els sistemes d'administració de béns als països del nostre entorn i a les grans corporacions, constitueixen problemes el tractament dels quals tampoc es pot diferir.

Finalment, el transcurs del temps ha generat una descoordinació progressiva, encara que sigui en aspectes jurídicos-formals, entre el Decret 1022/1964, de 15 d'abril, pel qual s'aprova el text articulat de la Llei de bases del patrimoni de l'Estat, i altres blocs normatius que integren el nucli bàsic regulador de l'activitat i el funcionament de l'Administració.

Reaccionant davant aquesta situació, la Llei del patrimoni de les administracions públiques pretén establir les bases normatives per a la formulació i el desenvolupament d'una política global relativa a la gestió dels béns públics estatals, abordar els diferents problemes que plantegen les relacions entre les diferents administracions públiques en matèria patrimonial, efectuar una revisió detinguda de les normes que regeixen l'administració de béns i actualitzar la regulació del patrimoni públic empresarial.

II

Una de les preocupacions fonamentals de la Llei ha estat fer possible l'articulació d'una política patrimonial integral per al sector estatal, que permeti superar el frac-